

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ velja:

v Ljubljani na dom dostavljen:
celo leto K 24—
pol leta 12—
četrt leta 6—
na mesec 2—

v upravnishvu prejemam:
celo leto K 22—
pol leta 11—
četrt leta 5-50
na mesec 1-90

Izda vsak dan svecer izvenredni dodatki in praznika.

Inserati veljajo: peterostopna peti vrsta za enkrat po 14 vin, za dvakrat po 12 vin, za trikrat ali večkrat po 10 vin. Pri večjih insercijah po dogovoru. Upravištvu naj se pošiljajo naročnine, reklamacije, inserati itd. to je administrativne stvari.

Posamezna številka velja 10 vinarjev.

Na pismena naročila brez istodobne vpslatve naročnine se ne ozira.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

„Slovenski Narod“ velja po pošti:

za Avstro-Ogrsko:
celo leto K 25—
pol leta 13—
četrt leta 6-50
na mesec 2-30

za Nemčijo:
celo leto K 28—
za Ameriko in vse druge dežele:
celo leto K 30—

Vprašanjem glede inseratov se naj priloži za odgovor dopisnica ali znamka. Upravištvu: Knafljeva ulica št. 5 (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Državni zbor.

Dunaj, 18. julija.

V sejni dvorani so odpravili danes del onih formalnosti, ki so zvezane s konstituiranjem državnega zbora. Izsrčkani oddelki so verificirali popoldne one mandate, proti katerim ni bil vložen protest.

V krogih slovanskih poslancev se je živahno razpravljalo o včeraj ustanovljenem »Hrvaško - slovenskem klubu«. Primorska skupina izjavlja, da je smatrala ustanovitev jugoslovanske parlamentarne enote za tako nujno, da se je čutila preko vseh zaprek in pomislekov primorano, uresničiti idejo v času, ki je za take zadeve najnujnejši čas. Primorski poslanci trde, da bi bila sedaj, ko so v parlamentu na dnevnem redu volitve v odseke, jugoslovanska delegacija razdeljena na več skupin, zopet zapostavljena, da bi se zopet pokazal pojav, kakor že tolikrat, da vsled lastne narodne nevednosti Jugoslavnici ne morejo uveljaviti svojega političnega pomena. Ti poslanci se tudi sklicujejo na to, da bi brez takojšnje približevanja vseh skupin utegnili medsebojna nasprotstva tako narasti, da bi v poznejši dobi bilo o skupni organizaciji sploh nemogoče govoriti. Člani novega primorskega »Narodnega kluba« so mnenja, da je njihov korak smatrali le kot začetek organizacije, ki naj v doglednem času obsega vse Jugoslavnice, brez razlike strank in mišljenja, kakor je to v enotnem češkem klubu. Da je to mogoče doseči po tej poti, na katero so se podali sami, zato navajajo kot dokaz organizacijsko pogodbo, na podlagi katere se je izvršila ustanovitev »Hrvaško - slovenskega kluba«. Ta pogodba da jim pripuša popolno avtonomijo ter izključuje nad vse dvome, da bi se bili dr. Rybář, dr. Gregorin, dr. Laginja, prof. Mandić in prof. Spinčić podvržili povelju dr. Šusteršiča. Pogoj, pod katerim so vstopili primorski poslanci v Šusteršičevo »Zajednico«, s katero tvori njih »Narodni klub« napram vladi in drugim parlamentarnim skupinam eno edinstveno parlamentarno in taktično celoto, je, da si pridržujejo »avtonomno postopanje v vprašanjih, ki se tičejo izključno njihovih volilnih okrajev«, ter si izgovarjajo pravico do enega podpredsednika v predsedstvu skupnega kluba, v katerem sicer velja princip majoritete.

Ne smemo dvomiti nad čisto vestjo in najboljšim namenom primorskih poslancev. Ne smemo pa tudi držati sodbe v klubu, ki vindičira za sebe pravico, biti predstavitelj jugoslovanske parlamentarne enote, ki je pripravljena in sposobna, sprejeti v svojo sredo vse jugoslovanske zastopnike in ki je taka, da bi mogel v njo vsak jugoslovanski poslanec.

Cela jugoslovanska javnost si želi enotnega postopanja vseh naših poslancev in skupnih narodnih in taktičnih zadevah. Slovensko napredno časopisje je navzlic vsemu terorizmu volilnega boja, takoj po volitvah prvo se izreklo za jugoslovansko enoto. Poudarjali smo potrebo take organizacije, obenem pa smo tudi naglašali, da more in mora zastopati taka organizacija velike naloge jugoslovanske politike le tedaj, če se zanjo najde forma, ki bo izključevala vsak strankarski pritisk, vsako omejevanje programatičnih nazorov, kateri ločijo jugoslovanske poslance. — Klub, v katerega ne more pristopiti sleherni jugoslovanski narodni poslanec, brez razlike programa in stranke, ni in ne more biti zaželjena jugoslovanska enota. »Hrvaško - slovenski klub« ne ustreza v nobenem oziru tozadevnim zahtevam, primorski poslanci, ki so mu pristopili, mu značaja te enote ne morejo dati, ker so oni postali le nekaj prirastek Šusteršičeve »Zajednice«, ki pomnožuje število, s katerim klerikalni voditelj razpolaga ter s tem ojača njegovo strankarsko pozicijo, ne da bi primorskim poslancem samim faktično zagotovil ono avtonomijo, ki je zanje potrebna, ako nečjejo postati pomagalec Šusteršičeve i. e. skozi in skozi klerikalne politike.

Kar je iz organizacijskega štatuta tega kluba dosejano znano, to v polni meri potrjuje sodbu, da ta klub ni zaželjena jugoslovanska enota.

Že v samem imenu »Hrvaško-slovenski klub« leži skrita klerikalna demonstracija. Ime izključuje brez vsega pravoslavne Srbe, ter polaga važnost le na dva jugoslovanska naroda. Karakteristično je, da se je (očividno na pritisk klerikalcev) tehtnejše in pa pomenljivejše ime »jugoslovanski« opustilo. V avstrijskem parlamentu imamo zopet Hrvate, Slovence, Srbe — Jugoslavnici so izginili . . .

Klubovni organizacijski štatut štatiira majoritetni princip, to se pravi, določa, da se v vseh vprašanjih, ki se tičejo razmerja kluba napram

vladi, parlamentu, drugim strankam sklepa z absolutno večino. Klerikalci so si na ta način zagotovili popolno oblast nad svojimi zavezaniki, ki so avtonomni le v onih vprašanjih, ki se tičejo izključno njihovih volilnih okrajev. Danes se jim zljubi, podati predlog, da naj se skrajša ljudskošolska doba na 6 let ter uvede duhovno nadzorstvo — majorizirajo dr. Rybář, dr. Gregorin ter jih pod kaznijo izločitve prisilijo glasovati za, ali pa k večjemu se abstinentirajo. Zljubi se jim braniti vladino postopanje glede ljubljanskih občinskih volitev z izjavo v parlamentu — primorski poslanci morajo z njimi, kajti to niso zadeve, v katerih so avtonomni. Na podlagi dogovora so primorani, voliti v predsedništvo skupnega kluba tudi enega primorskega poslance. »Narodni klub« predlaga dr. Gregorin, kateri pa se jim morda ne zdi dovolj konservativen — izberejo si dr. Laginjo — ker imajo večino . . .

To je le par vprašanj, ki se dajo poljubno pomnožiti in ti dokazujejo, kako malo odgovarja »Hrvaško-slovenski klub« zahtevi po resnični in pravi jugoslovanski enoti.

Politična kronika.

V državnem zboru so najsuhoparnejše formalitete konstituiranja zbornice končane in jutri se bo volilo predsedstvo, na kar se začne redno delo. Proti koncu včerajšnje seje je prišlo že do prvega kravanja, in sicer ko so Čehi, Hrvati, Ukrajinci in rusofilski Rusini čitali svoje državno-pravne ugovore. Rusofilski Rusini so namreč protestirali, ker se ruski jezik in ruska narodnost ne priznava v Avstriji. Poslanca Staruch in Trylowski sta klicala: Ni ruskega jezika in ruskega naroda! Mi smo Rusini! Proč z Rusijo! Posl. Forstner: Pojdite v Rusijo, če vam tam tako zelo ugaja! Posl. Staruch, kazoč na Markova, ki je šel k predsednikovemu sedju: Kaj dela ta tam zgornaj? Dol z njim! Posl. Choc: Toda gospod kolega, vsaj je vendar poslanec kakor vi in ima isto pravico kakor vi, stati na estradi. Posl. Staruch: Vi podpirate ljudskega izdajalca, to je sramota! Če bi kak Čeh pri vas svoj narod tako izdal kakor Markov Rusine, bi mu že zdavnaj odtrgali glavo. Sramujte se! Med velikim vriščem je predsednik zaključil sejo.

Brez števila sem že imela čestilcev, iz vseh krogov in iz vseh stanov, cela grmada pesmi opeva mojo lepoto, a vzeti me vendar nihče neče, ker ničesar nimam.

Tako je dolgo ugibala Natalija in se je ogledovala v zrcalu in kakor da jo je njena lastna lepota opijnila, tako je zopet začela delati lepe načrte za prihodnost. Toda bila je že v starosti, ko se dekleta ne udajajo več dolgo iluzijam in sanjam.

S porogljivim posmehom je končala Natalija svoje studije pred zrcalom in je slekla kostum. V sami srajci je stopila k omari in začela kostum obešati, ko so se na lahko trkanje odprla vrata.

»Dober večer,« je zaklical Tomaž in pomolil glavo v sobo. »Ali mojega starega ni doma?«

»Ne hodi notri,« je hitro zaklicala Natalija. »Nisem oblečena.«

Tomaž pa se za to povelje ni zmenil, nego predrzno vstopil v sobo. »E, kaj bi se ženirala,« je rekel ravnodušno. »V gledališču si dostikrat še manj oblečena. Prava igralka sleče na odru še kožo, če dobi poseben igralski honorar.«

Natalija je vzela iz omare veliko črno ruto in se vanjo zavila. Kakor vselej so ji tudi to pot porogljive besede Tomaževe razvnele kri. Navadno je dajala tudi razburjenosti izraza z ostrimi besedami, a ta dan je bi-

la zelo zelo kratka. Predsednik knez Windischgrätz je prečital udanostno izjavo, ki je bila z velikim odobravanjem brez debate sprejeta. Predsednika so pooblastili, da to izjavo izroči vladarju. Nadalje so predsednika pooblastili, naj odkaže bančno predlogo, kakor hitro pride ta iz državne zbornice v gosposko zbornico, ex praesidio komisiji.

Parlamentarna komisija nemškega »Nationalverbanda« se je v svoji včerajšnji seji pečala s porazdelitvijo mandatov v posamezne odseke, na kar se je predsedstvo bavilo s prošnjami učiteljskih zvez, ki se tičejo končnega zboljšanja učiteljskega materialnega stanja. Sklenili so predložiti zbornici dva predloga. V prvem predlogu se bo zahtevalo, naj se iz državnih sredstev nakaže deželam dvajset milijonov za zboljšanje učiteljskih plač, drugi predlog pa meri na to, da se izpremeni § 55. drž. ljudskošolskega zakona v onem smislu, kakor to zahtevajo učiteljske korporacije.

V včerajšnji seji ogrskega in hrvaškega drž. zbora je obstrukcija nadaljevala tehnično obstrukcijo. Koncem seje je interpeliral član Kossuthove stranke posl. Ivanka min. predsednika, ali mu je znano, da je zunanji minister svoj čas porazdelil med Malisorje, Miridite in druga albanska plemena 10.000 pušk in večje denarne vsote in kaj je pravi vzrok albanske vstaje. Interpelanti vprašajo, ali se zлага s častjo monarhije, da dopusti zunanji minister, da mro ljudje, katere je dozda zlorabljal in nahujskal.

Poveljniki albanških vstašev Fazy-paša, Tofan in Kiazim, ki so prišli 16. t. m. v Valono, so poskusili povzročiti nemire. Razširjevali so vest, da nameravajo vstati napasti mesto. Prebivalstva se je polastila panika in je zaprlo bazare ter začelo bežati. Oblastem se je posrečilo, prebivalstvo pomiriti. Dve osebi, ki ste vest širili, ste bili aretirani. Agitatorji so poskušali tudi vojaštvo zapeljati, kar se jim pa ni posrečilo. Ko so v Carigradu to zvedeli, sta imela vojni minister in zunanji minister posvetovanje, na kar je neki torpedni čoln, ki je v pristanišču San Giovanni di Medua dobil ukaz, naj odpluje. — Vali v Skoplju poroča, da so Al-

banci zopet napadli med Ipekcom in Djakovarjem več častnikov. Dva sta bila ubita, neki major pa ranjen.

Perzijski ex-šah Mohamed Ali, ki je moral l. 1908. zapustiti deželo, se je zopet vrnil v deželo. Ta povratek se je že dolgo pripravljalo. Mohamed Ali je predvsem računal na pomoč Rusije. Za uvedbo ustave je delovala Anglija, kar so takrat smatrali za potezo zoper Rusijo. Ko sta se pa obe vevlasti o svoji politiki v Perziji sporazumeli ter jo razdelili v interesne sfere, je konstitucionalna stranka v Perziji izgubila vse zaupanje v angleško prijateljstvo. Šah Mohamed Ali bo imel skoraj gotovo razmeroma precej močno število privržencev, s katerimi bo korakal proti Teheranu. Glavna opora ustavne stranke so Bahtijari, Nomadi, ki živijo na jugu — glavna opora Mohameda Alija pa so Turkmeni. — Mohamed Ali se je pripeljal z rusko ladjo ter se je izkrcal pri Gumiš Tepe ob Kaspijskem morju. Ex-šah ima razven Turkmenecv tudi Sasevance na svoji strani. Njegov brat Salar ed Dauleh se je v Kurdistanu izrekel za njega, pa tudi Sipahdar v Teheranu baje ne nasprotuje staremu režimu. Vodja Bahtiarjev Sidir Safar koraka z 2000 jezdec in topovi proti provinci Irak Atčemi, da podpira vstajo, ki jo je vzpizoril Salar ed Dauleh v interesu ex-šaha. Pristaši šahovi so se izkrcali z velikimi zalogami patrovn v Baku in so dobili navzile ugovoru proviziornice vlade dovoljenje, da so šli v Petrovsk, kjer so se posvetovali z glavarjem Turkmenecv. Kakor vse kaže, bomo v kratkem slišali o krvavih dogodkih v Perziji.

Staljsko.

Veliko narodno slavo povodom 25letnice Ciril - Metodove podružnice v St. Jurju. V nedeljo, dne 23. julija proslavi šentjurska moška podružnica s sodelovanjem vseh domačih narodnih društev 25letnico svojega obstoja. — Čast naša in naša narodna dolžnost zahteva, da se udeležimo tega ljudskega, narodnega praznika, da pozdravimo eno izmed najstarejših slovenskih postojank, ki je skozi 25 let skrbno in vneto delovala v prosep in napredek naroda. Ta dan bodi za nas dan manifestacije naše narodne kulture. — Pokažimo v teh težkih časih, ko je brezdumovski klerikalizem zavladal po

LISTEK.

Skušnjave Tomaža Krmežljavčka.

Šaljiva povest; spisal L. Šepetavec. (Dalje.)

Natalija je ostala sama doma. Magarčevo naznanilo, da je Tomaž kupil hišo, jo je tako potrla, da je komaj nadaljevala svoje delo.

»Torej so se vendar uresničila njegova upanja,« je rekla sama pri sebi »in moja upanja so šla vsa po vodi. Kar je on želel, je vse dosegel, jaz pa ničesar. Moje prorokovanje, da ne bo iz njega nikoli nič, se ni uresničilo, pač pa se je uresničilo njegovo prorokovanje, da iz mene ne bo nič. Kaj sem? Uboga koristka, ki še toliko ne zasluži, da bi človeško izhajala.«

Zdaj je bilo Nataliji žal, da je Tomaža vedno zaničevala in ga od sebe pehala, dasi ga je pravzaprav rada imela; žal ji je bilo toliko bolj, ker se Tomaž zanjo ni več menil. Govoril je ž njo samo o vsakdanjih rečeh ali pa sploh nič in videla sta se le malokdaj, pač pa so vsi v hiši ve-

deli, da se namerava Tomaž oženiti, a samo s kako petično žensko.

Ko je nastala popolna tema, je Natalija užgala svetilko in je nadaljevala s šivanjem gledališkega kostuma. Kadar je bila zvečer doma, je šla navadno v vas h gospodični Marji, a ta dan je hotela biti sama. Med tem ko so njene roke šivale kostum, so bile njene misli pri Tomažu in se je iz njenih prsi izvil marsikak vzdih in se je na njene oči prikradla tudi kaka solza, kajti zavedala se je, da se bodo njena in Tomaževa pota zdaj ločila in strah jo je bilo, kakšen bo konec.

Kostum je bil končan. Natalija je užgala nekaj sveč in ko je bila skromna soba kolikor toliko sijajno razsvetljena, je Natalija oblekla novi kostum in se ogledovala v zrcalu.

Bila je zadovoljna. Kostum se ji je odlično prilegal. Potem je Natalija začela ogledovati samo sebe in bila je zopet zadovoljna. Bila je zdaj v cvetu svoje mladosti; pravkar je dopolnila štirindvajseto leto svoje starosti. Vitka in vender polna, je imela bogate temne lase, mala rdeča usta in goreče oči, obetajoče neznanjska razkošja.

»Vsi pravijo, da sem lepa. Vsi me štejejo med najlepša ljubljanska dekleta! Vsi pravijo, da imam okus, da sem zabavna, da sem elegantna. Amoža vendar nisem še mogla dobiti.

la že tako potrta, da jo je Tomaževa zbadljivost le užalostila.

»Zakaj me tako krvavo preganjaš in zaničuješ?« je vprašala ihte. »Če me ne moreš trpeti, pusti me vsaj v miru in hodi svojo pot. Nikoli ti nisem nič žalega storila, vedno sem te imela rada . . .«

Tomaž je bil povodom nakupa hiše malo preveč »likofa« pil in je bil nekoliko natrkan, vendar ne toliko, da bi ne bil zapazil, kako lepa je Natalija. Vrgel se je na stol in utaknil roke v žep.

»Ne govori tako!« je dejal Nataliji. »Jaz te nič ne preganjam in nič ne zaničujem. Jaz te puščam v miru. In rada me nisi nikoli imela, samo jaz sem tebe rad imel. Prav nemumno sem te rad imel. Kdo ve, kaj bi bilo iz mene postal, da nisem zaradi tebe, samo vsled tvojega zaničevanja in preziranja začel delati in sem delal in delal. Vse iz ljubezni do tebe, samo iz blazne ljubezni do tebe. Ti pa si me zmetovala in mi še prijazne besede nisi privoščila.«

Natalija je stopila tik pred Tomaža. Vzela mu je klobuk z glave in ga vrgla na mizo. In ne meneč se, da ji je začela velika črna ruta padati izza vratu, je Tomažu položila obe roki na rami.

»Tako?« je rekla. »Niti prijazne besede ti nisem privoščila? Zaničevala sem te? Zdaj vidim kako si me rad

imel in kako lažnjive so bile tvoje besede. Čisto si torej pozabil, kolikrat sem sedela na tvojih kolienih in kako si pil ljubezenske poljube z mojih ust! Mene si poljubljal in objemal in mi prisegel, da me ljubiš, potem si šel pa k debeli Železnikovi ženi in k tisti natakariji Angeli in k drugim ženskam . . .«

Natalija je stala tako blizu Tomaža, da je čutil toplotu njenega telesa. Ni se zavedal, kdaj je položil roko okrog njenega pasa.

»To je bilo vse drugače, da, čisto drugače,« se je poskušal opravičevati. »A rad sem imel zmerom le tebe, vedno le tebe, od srca sem te rad imel . . .«

Natalija je sedela Tomažu na kolienih. Ni vedela, kdaj in kako je tja prišla in Tomaž tega tudi ni vedel. Čutil pa je njeno telo in drhtel je po vsem životu in zaljubljenost je mijavkala:

». . . od srca sem te rad imel, da, od srca . . .«

Naenkrat je Natalija položila glavo na njegovo ramo in je zaklicala:

»Ti, Tomaž — če me zdaj koj ne poljubiš, bom začela tako vpiti, da bodo vse babe skup letele.«

In Tomaž jo je poljubil vroče in hrepeneče in ona mu je vračala te poljube tako, da je Tomaž postal ves vtrogel in kar ni mogel sehati.

Slovenkem, da znamo ceniti visoke ideje, ki jih uresničuje naša šolska matrica družba sv. Cirila in Metoda. — Narodna izobrazba in narodov napredek — v tem okvirju se vrši naše delo v Ciril - Metodovi družbi — v tem mestu dobro došli in pozdravljeni sosedje in domačini, ki prihitite v nedeljo popoldne na našo slavnost k »Cestnemu Jošku«.

Hrastniška nemška šola je priredila v nedeljo svojim zvestim veselic in sicer letos prvič v gornjem delu doline v Studencih. Mi nimamo nič proti zabavam — če so dostojne! A dostojne morajo biti in vršiti se morajo tam in tako, da nikogar ne izzivajo! Spraviti se pa v gornji del doline, kjer je med 2000 ljudmi glasom ljudskega štetja približno deset Nemcev, to je že samo ob sebi izzivanje in mi bi se prav nič ne čudili, če bi padlo komu v glavo, da bi napodil fabriške škriče. A do tega ni prišlo, ker naši rudarji visoko nadkrikljujejo v izobrazbi večino onih iz obeh tovarn, radi katerih ni ob nedeljah varno iti tam mimo brez orožja. Pokazalo je vendar nebo, da naj nemškutarji v Hrastniku ne prireajo nobenih veselice: Ko je bila vsa »gospoda« ter seveda tudi par »gratis-piva« lakomnih domačinov, navzočih, se je zdelo, da hoče bog izdajalec potopiti, tako silno se je vilo. Nemška gospoda je dirjala k Logerju, ki se je že popolnoma odtnil svojemu narodu. Ob 7. so odšli otroci iz gostilne domov. A kakšni so bili? Pijani, da so se zapotekali. Kričali so, ko zverji svoj »heik« in prepevali so po cesti na ves glas pesmi kakor »Das deutsche Lied«, »Gaudeamus« (z drugim tekstom itd.) Sreča je, da jih je dež prepolil: če bi ostali na veseljem prostoru pozno v noč, bi se zgodilo kdo ve kaj, kajti, če v kričanju posnemajo svoje nemške učitelje in druge »vzgojevalce«, jih bodo tudi v razsajanju. Deželni šolski svet štajerski je lahko ponosen na te hrastniške svoje nemške protežirance. Učitelje, ki po gostilnah na tako sirov način, da bi se ga morala vsaka baraba sramovati, napadajo slovenske kolege-učitelje, ki mečejo ravnotam kupice ob tla in ki hočejo ravno tam eden delo, eden pa omoženo gospodinjjo posiliti, dalje učitelje, ki ponoči po Dolu s samokresji razsajajo, take učitelje hoče z vso silo vzeti v svojo oskrbo! Skandal je to, ki je mogoče le vsled strupenega sovraštva do Slovencev in opičene ljubezni do svojih sinov.

Dvoje izpraznjenih notarskih mest na Sp. Štajerskem. V Marenbergu in v Zg. Radgoni ste izpraznjeni notarski mesti. Prvo vsled nagle smrti notarja Bežana, drugo pa vsled tega, ker se je preselil dosedanjí notar g. dr. Strelec v Ormož. Obe mesti ste slovensko posestno stanje. Slišimo pa v zadnjem času govorice, da mislita zasesti obe mesti Nemci. To bi bilo proti volji slovenske notarske zbornice na Sp. Štajerskem pa tudi proti vseh pravici. Poleg tega, da ste obe mesti slovensko posestno stanje, sta tudi oba okraja v pretežni večini slovenska. Opozorjamo na to nevarnost slovenske spodnjestajerske poslanca, osobito še, ker gre za dva obmejna okraja.

Iz Zalea nam poročajo: Na Ložnici se vrši na vrtu g. Zagodeta velika vrtna veselica in prid Ciril-Metodovi družbi. Priredi jo domače bralno društvo. Na sporedu je tudi petje znanega petrovškega pevskega zbora pod vodstvom učitelja Pregelja.

Iz Gaberja pri Celju nam pišejo: Prav hvaležni smo »Slov. Narod«, da je spomnil naše občinske odbornike na grozovit prah, ki ga požiramo dan na dan v Gaberju in Sp. Hudinji vsi tisti, ki moramo po državni cesti

Ob primernem trenutku se je Natalija izvila Tomažu iz rok. »Ah, če bi kdo prišel — strašno,« je zaklicala vsa prestrašena. »Vsa vrata nezaklenjena, v sobi polno luči — jaz pa taka —«

Začela je naglo vpihovati sveče. Tomaž je z razprostrtimi rokami bežal za njo in ji pomagal in je v naglici vpihnil še petrolejko.

Naslednje jutro se je Tomaž prebujal v svoji kamnici z velikim moraličnim in fizičnim mačkom, a še med tem, ko si je mel oči in razmišljal, kaj se je pravzaprav z njim zgodilo, je že tihih korakov prihitela v sobico Natalija. Z objemi in poljubi mu je pregnala vse pomisleke in ga zopet omanila.

»Ti Tomaž — ali nič ne misliš na zakon?«

»Mislim že,« je dejal Tomaž, »ampak, veš, s strahom, z velikim strahom.«

»Česa se bojiš, Tomaž? Kaj ne vidiš, kako te ljubim?«

»Da, da, je že res — ampak veš — temne slutnje imam, vidiš, osel zna eno samo besedo izgovoriti in ravno tisto besedo mora človek izreči pri poroki in ravno ta beseda ga veže potem za celo življenje.«

hoditi ali ki ob njej stanujemo. Predno pa se bo začelo škropiti, bo pa poteklo še dolgo časa! Saj tisti kmečki očanci, ki sedijo v našem občinskem odboru in tvorijo večino, ne vedo in ne uvidijo, da so Gaberje kaj drugega ko Lokovec ali Košnica. Gaberji so danes pravzaprav največji in najživahnejši trg na Sp. Štajerskem, ki je treba za nje drugače skrbeti ko za kmečke vasi. Na ceste in njih snaženje bo treba resno misliti tudi pri nas. Ali bi res toliko stalo, če bi se škropilo cesto skozi Gaberje in Sp. Hudinjo po trikrat na dan? Prosimo naše gaberske zastopnike, naj se vendar pobrinejo za to zadevo!

I. južnoštajerska hmeljaka razstava v Zaleu boode od dne 17.—24. septembra t. l. v risalni dvorani novega šolskega poslopja pod pokroviteljstvom g. Karla vit. pl. Haupta, graščaka in hmeljarja v Štrosemku.

O toči in neurju nam poročajo še iz Frankolovega in Smartnega pri Gornjem gradu. Na Frankolovem je padala toča v nedeljo popoldne med dežjem. Prizadet je le ozek pas, vendar pa je precej škoda. — V Smartnem je zadela toča tudi v nedeljo popoldne posebno voločko okolico. Pšenica in oves sta zelo omlačena, sadno drevje poškodovano in vrtovi uničeni. Prizadeti ste dve vasi.

Slovensko trgovsko in obrtno društvo v Mariboru posreduje pri nastavljanju trgovskih in obrtnih učencev. Starši, kateri želijo dati svoje sinove učiti, kakor tudi trgovci in obrtniki, ki rabijo učence, naj se obrnejo pisмено na zgoraj imenovano društvo, ustmeno pa na gg. Weixl in Berdajs v Mariboru. Pismenim vprašanjem je priložiti znamko za odgovor.

Koroško.

Izstop iz rimsko - katoliške cerkve je naznanilo v zadnjem času v Celovcu 10 oseb različnega stanu. Med njimi je tudi ena ženska in en dijak. Prestopili so deloma k protestantizmu, deloma k starokatolicizmu.

Konkurz je napovedala stavbna tvrdka Vidoni v Beljaku. Pasiva znašajo 240.000 K.

Izgubil je na trgu v Št. Vidu ob Glini trgovec z živino M. Schneider iz Solnograda črno usnjato denarnico, v kateri je imel 1300 K denarja in železniško legitimacijo s sliko.

V spanju okraden. Dninar Jože Lesjak v Celovcu se je vlegel med opoldanskim odmorom pod neko drevo in zaspal. V spanju mu je ukradel neki tovariš iz žepa denarnico, v kateri je imel 23 K 70 vin.

Samomor radi bolezn. V nekem ribniku blizu Paterniona so dobili utopljenko Ano Wehehn iz Paterniona. Pri sebi je imela pismo, v katerem pravi, da je izvršila samomor radi neozdravljive bolezni v želodcu.

Avtomobilska nesreča. Predvečrajšnjim se je vračala od neke gozdne veselice pri Megvarjih v Vrata 9 mož broječa domača godba. Bilo je že po deveti uri, ko so korakali po cesti in igrali poskočno koračnico, ko se zaleti med nje od zadaj avtomobil Moscheta iz Podklostra. Voz je prevrgel tri godce, izmed katerih je neki Wank smrtno nevarno ranjen. Odpeljali so ga v bolnišnico, druga dva ranjenca pa so izročili domači oskrbi. Nesrečo je povzročil avtomobil, ki je moral godce slišati in ni pravočasno ustavil, vrhu tega pa ni imel niti luči na vozu.

Primorsko.

Neumestna šala. V Škedenju je dala neka družba 10letnemu dečku Karlu Lozarju za šalo toliko vina, da

»Ne zbijaj takih šal, Tomaž,« je proseče rekla Natalija in Tomaž tako poljubila, da mu je kar vroče postalo. »Zakon je sveta stvar.«

»Pravijo, da pravijo,« je menil Tomaž, »in kot klerikalec moram to seveda verjeti. Ampak veš, so še drugi pomisleki. Meni se zdi, da si ti marsikaj doživela.«

»Ali ti mar ne še veliko več? V katerem katekizmu pa je rečeno, da je kako dejanje samo greh, če je stori ženska, pa ne greh, če je stori moški. Nikjer ni to zapisano. Sicer pa nisem jaz razen par poljubkov ničesar doživela, ti pa vse mogoče stvari.«

»Ah, to nič ne šteje,« je zatrjeval Tomaž. »Če sem imel tudi mimogrede kako ljubezensko razmerje, moje srce je bilo vedno pri tebi. Bil sem z dekleti kakor človek, ki gre po cesti in utrga tu hrusko, tam jabolko in re vpraša, čegavo je in je užije ne da bi se le zahvalil. Rad sem imel le tebe.«

»In tudi jaz vedno in edino le tebe.«

»Da, da moja ljuba Natalija — vrag vedi, Kozoglav je le imel prav, ko je rekel, da mi boš le pomigala in zopet me boš imela v oblasti.«

(Konec prihodnjega.)

se je deček v pijanosti onesvestil in so ga morali odpeljati v bolnišnico radi zastrupljenja z alkoholom.

Iz sodne službe. Bivši pisarniški višji načelnik pri trgovskem in pomorskem sodišču v Trstu Emil Forchiasin je imenovan za pisarniškega ravnatelja pri tržaškem deželnem sodišču.

Polet iz Gradača v Trst. Tržaški avijatik Ivan Vidmar, ki bo napravil v nedeljo polet iz Gradača v Trst, si je izbral za cilj v Trstu pomol št. 5 v Franc - Jožefovem pristanišču. Predno se spusti avijatik na tla, namerna napraviti nad Trstom par večjih zračnih krogov.

Kolera v Trstu. Za kolero oboleni deček Vittorio Mariani je še vedno v infektivski bolnišnici. Bolezen se mu rapidno slabša in je jako dvomljivo, če bo ozdravil. Pod strogim zdravniškim nadzorstvom je tudi njegov oče in sestra, ter vsi stanovalci v hiši. Obolela pa je tudi že sestra za sumljivimi znaki, vendar ne težko. Včeraj popoldne so nekaj sestanovalec Marianovih izpustili iz nadzorstva, ostalo pa je še 26 oseb v opazovalnici. Zdravniki so prepričani, da je dečko dobil koleravibrijone gotovo od kakega delavca, ki stanujejo v isti hiši. Ti delavci so prišli namreč še-le pred kratkim iz Sicilije.

Ženska Robinsijonada. Neka pogumna in odločna deklica Klara W. v Trstu, ki šteje še-le 15 let, ima pa na vesti mnogo Robinsonov in takozvanih »Indijanaric«, se je odločila, da gre v svet in poskusi življenje Robinsona. Odrzela si je lase, oblekla bratovo obleko in se odpeljala skrivaj od doma. Starši so naznanili hčerkin beg oblastim, ki upajo, da bodo predrzno Amaconko kmalu izsledile. — Obvestili so brzojavno več parnikov, ki so odšli v zadnjem času iz Trsta in pričakujejo vsak dan poročila iz kakega inozemskega pristanišča. Ugotovili so namreč, da se je odpeljala z nekim parnikom.

Negode. Zastrupiti sta se hoteli včeraj v Trstu 28letna zasebnica Ana Fonda in 18letni zasebni uradnik A. Perini z neko strupeno kislino. Oba so odpeljali v bolnišnico. — Uradnik državnih skladišč v Trstu Franc Tancig je padel v skladišču št. 26 in si zlomil nogo. — V ladjedelnici v Tržiču je padel iz tri metre visokega odra tesar Andrej Križman in si zlomil več reber.

Aretacije. Včeraj so aretirali v Trstu 29letnega zidarja R. Insera, ker je večkrat zlorabljal 12letno hčerko svoje gospodinje. Ovadila ga je mati. — Dalje so aretirali 26letnega Ivana Sturma, ki je ukradel 40 K vredno železno mrežo; 45letnega steklarja Mingučija, ki je ukradel v hotelu »Ekselsior« 7 velikih mlečnih stekel in nekega Al. Godeca, ki je pretil opetovano svoji ljubimki, da jo umori.

Uporen parniški kuhar. Na skladišču pred državnim kolodvorom v Trstu so izlagali včeraj premog iz parnika »Gardenia«, ki je last tvrdke Premuda iz Malega Lošinja. Proti večeru je poslal kapitan parnika parniškega kuharja O. Zenara z ukazom, da naj pripravi večerjo. Kuhar je kapitanu sporočil, da tega ne stori. Nato je šel kapitan sam v kuhinjo. Kuhar mu je rekel, da ne bo preje delal, dokler mu ne poviša plače. Kapitan mu je nasvetoval, da naj prosi za povišek plače družbo. Kuhar pa je zagrabil kuhinjski nož in napadel kapitana. Ta je poklical na pomoč mornarje, ki so upornega kuharja zvezali in oddali policiji, ki ga je peljala na deželno sodišče.

Uboj Beniša pred kasacijskim dvorom. Kakor smo že svoječasno poročali, se je sprl kovaški pomočnik Beniš v Pulju z nekim Vidovičem in ga udaril večkrat z dežnikom s sence. Vidovič je vsled teh udarcev umrl. Beniš je bil tožen radi umora, pri obravnavi pa so ga obsodili radi uboja na 7 let težke ječe. — Včeraj se je razpravljalo o tem pred kasacijskim dvorom na Dunaju, kjer so zavrnili ničnostno pritožbo in potrdili prvo obsodbo.

Nestrpni irredentisti. V Piranu je razpustilo namestništvo klub »Vita nuova«, ker so krstili neki nov čoln za »Irredenta«.

Glas 3 Viča.

Kdor je čital »Slovenca« zadnjih 14 dni, ta je našel vedno osoljene dopise z Viča, ozir. Gline. Šlo se je namreč za blagoslovljenje društvenega doma in s tem združene veselice. Celo Kranjsko deželo so vabili ti gospodje skupaj, češ: bomo Vičanom pokazali kaj je slovenska ljudska stranka. Kako se je vsa stvar vršila, se je že ponovno pisalo. Da od strani ljudstva o kakem navdušenju niti govora ni, to je več kakor gotovo! Pripetil se je pa slučaj, ki v celem prav za prav ni nič, a dela se vsled tega velikanski vrišč, kakor bi se bog zna kaj zgodilo! Neki nepredvidnej je vrjel baje dva ali več pokvarjenih jajc čez vodo na veselico ter sta bili men-

da dve osebi zadeti. Zdaj pa vpije »Slovenec« vsake vrste glasove in sam ne ve nad kom bi se znosil, en čas zmerja naprednjake, en čas socialiste. Zopet drugi namiguje, češ: župan in žandarmerija bila bi to velikansko nesrečo lahko zaprečila. Kako občutljivi so ti gospodje od »svete« stranke! Samo par jajec je padlo, pa se kliče vse mogoče oblasti na pomoč. Ko so pa bili viški Sokoli na javni cesti tolovajsko z orodjem dvakrat na Brezovici napadeni, mar menite, da se je takrat pobožni in pravicoljubni »Slovenec« oglasil? Kaj še! Molčal je kakor grob, niti besede ni imel za čine svoje svete stranke! Pa če bi bil tudi svoj dva metra predolgi jezik stegnil, veste kaj bi bil pisal, naše ljudstvo je govorilo ali pa, ljudstvo že ve kaj dela! Tako je! Če njihovi ljudje druge pobijajo, tedaj se indirektno odobrava, če pa od drugih le senca nanje pade, tedaj pa vpijejo, kakor bi bilo obležalo par mrtvih in ne vem koliko ranjenih. Vidi se, da je bil vsled tistih par klopotcev najhuje zadet nekdo v želodcu, da je potem cel teden bruhal vsake vrste članke v »Slovenec« in se mu menda še sedaj ni umiril!

Ampak, uniformirani gospod, nam se dozdeva, da te bodoče občinske volitve skrbje veliko več, kakor tistih par pokvarjenih jajec, da ti je ta slučaj ali orodje v roko porinil, s katerim sedaj mahaš po nasprotnikih. No, najkrajša bodočnost nam pokaže v pravi luči toliko popisani »napade«. Glede občinskih volitev govori »Slovenec«, da bode pošteno pomelel s to liberalno in socialno sodrgo! No kako boste pomeleli, gospodine, to je pa vprašanje ljudske volje. Kajti običani menda še niso tako na glavo padli, da bi dali občino v roke ljudem od katerih ni pričakovati umnege gospodarstva. Občina kakor je danes, potrebuje večše, delavne in neodvisne roke, ne pa mogoče kakega kimovca, reče podrepnika, katerega bodo mogoče vodile poznate vaške tercijanke!

Ali si mogoče nekateri gospodje res predstavljajo, da so vsegamočnej, mar se misli, da je nekdo napravil nekaj šol, da je potem vso vednost z ta veliko žlico pojedel? Vičanje le ne bodite tako kratkovidni. Saj ni res, da bi eden vse znal in da bi se moglo ravno okrog enega vse vaško življenje sukati, če se tudi reče, da je posvečen! Le čevlje sodi naj kopitar, ostanimo vsak pri svojem. Lajiku politika in drugo gospodarstvo v občini, a duhovnik naj se pa drži cerkve, kateri je svojo obljubo storil. V viški občini je še toliko pametnih, dostojnih in delavnih možakov, da duhovnike prav lahko pogrešajo. Ni jim potreba po občini agitirati, kajti kot poslanci božji bi ne smeli imeti svoje stranke! Vsaj menda verujete, da je bog vse ljudi vstvaril, tako vsaj učite, če prav tako ne ravirate.

Čudno: Krist je prinesel na zemljo mir, a vi oznanjate prepri! Ni še pozabljeno, kako ste napravili pri društvu za varstvo otrok, kaj ste vse govorili, da bode nekdo dal, ako društvo v vaše roke pride, precej 4000 gold. in drugih reči se je več govorilo. Hoteli ste, da bodo sami vaši ljudje zraven, kakor bi drugače misleli ne imeli otrok. Povejte nam danes, kje je tistih 4000 gld. ter sploh kaj je s prej toliko hvaljenim društvom. Ako bi naprednjaki takega kozla ustrelili, tedaj bi gotovo nekateri gospodje s tem »Slovenčev« predale polnili, tako pa držite jezik za zobmi. Zdaj ste zopet ustanovili neko dobrodelno društvo. Če hočete biti pravičnej, povejte, ali je to društvo samo za vašo stranko? Če je, tedaj ne iščite podpore pri naprednjakih, če je pa splošno, zakaj ni nobenega naprednjaka pri odboru? Sicer pa: vsaj se poznamo! Danes je postala duhovnikom politika vsakdanji kruh. Krist je pa rekel: Kdor se z mečem peča, bo z mečem končan! Kar se tiče sedanjega gospodarstva v občini, ne more gostobesedni dopisun ničesar povedati, a vendar govori o nekem pometanju. Povej, zakaj da bi tu rad pomelel? Miru ne moreš trpeti v občini. Politična strast te lomi kaj ne. Ravnaš se po reku: razderi, pa bodeš vladal! Zalostno a resnično!

H koncu naj bode še povedano, kar se tiče namigovanja radi župana in žandarmerije pri veselici. Ti so bili popolnoma na svojem mestu. Kajti javni organi ne smejo postopati tako, kakor postopa slovenska ljudska stranka na pr. v slučaju sveta mestne občine in Kreditne banke ali pa Kobalove kleti v Idriji, tedaj nepristransko. Da so pa tako naš župan kakor tudi žandarmerija vsled njihovega mirnega, prizanesljivega pravičnega in dostojnega vedenja obče priljubljeni, o tem nam ni potreba še posebej poudarjati, vpraša naj se le po občini, pa se bode resnica izvedela. Dopisunu v »Slovenec« pa svetujemo, le nadaljnj svoje pripravnostno delo in vspeh ti gotovo ne izostane prej ali slej. Pravicoljub.

Turistika.

Obisk planinskih koč S. P. D. v kamniških planinah izkazujejo nastopne koče sledeče: Kamniška koča na Kamniškem sedlu 67 turistov, koča na Veliki Planini nad Kamnikom 91, turist. koča (restavracija) v Kamniški Bistrici 514. Za turist. koč v Kamniški Bistrici se je javilo tudi že več družin za daljše bivanje v njej.

Kamniška koča S. P. D. na Kamniškem sedlu. V pomirjenju onih turistov, ki so se dali lani oplasiti vsled vesti, da so vetrovi poškodovali in raztrgali streho Kamniške koče in imajo vsled tega morda še letos pomisleke glede obiska omenjene koče, bodi povedano, da je streha dobro popravljena ter se nahaja v popolnoma dobrem stanju, odkar je krita z eternitom.

Obiskovalcem planinskih koč S. P. D.! Ker se pojavljajo z večjih strani pritožbe čez turiste, ki prihajajo pozno v noči v koče — osobito velja to za turist. koče v Kamn. Bistrici —, se vljudno prosi vse turiste: naj v nočnem času v vsaki koči, kjer niso sami, blagovolijo opustiti vse različne načine »preglasnega doprinasenja dokaza resnice«, da so prispele v koč. Torej nekoliko več obzirnosti!

Dijaki in Slovensko planinsko društvo.

Piše se nam: Da se olajša dijaštvu potovanje po naših gorah, izdaja to koristno društvo takozvane dijaške izkaznice, ki dovoljujejo dijaku prosto prenočišče. Pisec, ki je bil pred kratkim časom še sam dijak, se spominja, s kako hvaležnostjo se je omenjalo ime S. P. D. med dijaki, ko so morda premežurjeni in premočeni sedeli ali vrteli se okoli oskrbnice v koči. Oskrbnik ali njegova soproga sta vedno z veseljem skuhala dijakom s seboj prinesene jestvine — ker smilili so se jim reveži, Danes kar naenkrat tega ne smejo, oziroma dijaki morajo plačati kurjavo za kuhanje svojih bornih jedil, kakršnih bi mnogokrat tak odbornik društva, ki zapoveduje omenjeno, niti ne pokusil. Kako naj plača dijak kurjavo? To bomo videli, če pregledamo par računov, katere delajo dijaki pred odhodom v planine in ki so sestavljeni po lastni izkušnji pisčeve. Račun ture za več dni v Kamniške planine je tak: Vožnja v Kamnik je 80 v, vstopnina v Kočbekovi koči, v Kamniški koči, v Frischeaufnem domu in v Češki koči 1 K 60 v, vožnja iz Kranja nazaj 1 K 10 v, to znaša 3 K 50 v. Planinčni minister dijakov pa dovoljuje vzeti v gore na tako turo komaj 4 do 5 kron. Torej gospodje, povejte možnost, kako naj se živi, da se preživi v gorah 5 dni, izvršujoče napore ture!! Seveda ne poznate oteklih ram, krvavih žuljev, praznih želodcev in lačnih pogledov na jedoče druge možakarje; ne poznate pa tudi veselega srea, vzvišenih čustev, preko oblakov gori do neba segajočih želja in svetlih idealov, ki peljejo dijaka čez vse one težave in zapuščajo v duši dijaški lepe, nepozabne spomine!! Zato prosijo v imenu dijaštva, nekdanji dijaki skrajnega olajšanja! Saj s študentskimi vinarji ne bodele pomagali svojim v resnici težkim stališčem!

Dnevne vesti.

† Opravičevanje jugoslovanskih poslancev. Poslanec dr. Rybář je prevzel nalogo, da opraviči vstop primorskih poslancev v Sustersičev klub. Prevzel je nehvaležno vlogo, da opraviči nekaj, kar se sploh opravičiti ne da. Priobčil je v »Slavisches Tagblatt« dolg članek, a kar tamkaj navaja, to ni vse skupaj nič, to vse skupaj ne drži. Dr. Rybář se je postavil na stališče, da je bil vstop primorskih poslancev v Sustersičev klub potreben, da se ustanovi večja jugoslovanska zveza po vzoru češke zveze. Potrebo take organizacije po češkem vzoru je ravno naš list z vso vsmo zagovarjal, ali kar so zdaj ustanovili dr. Rybář in tovariši v družbi z dr. Sustersičem, to ni taka zveza, ampak to je klerikalen klub, v katerem morajo primorski poslanci na komando dr. Sustersiča parirati ali pa iti, to je organizacija, v kateri morajo primorski poslanci iti v boj tudi proti narodnim in naprednim načelom in stremljenjem četo dr. Sustersič ukaže. Primorski poslanci so se zavezali, da se bode pokoravali sklepom večine Sustersičevega kluba, kar ne pomeni nič drugega, kakor da so se z zvezanimi rokami udali klerikalcem. S tem so zatajili načela, ki so jih doslej zastopali in s tem so se tudi izneverili svojim volilecem. To so dejstva, ki se ne dajo z nobenimi opravičevanjem in z nobenimi izgovori ne otemniti ne utajiti, dejstva, ki ne bodo ostala brez konsekvenc.

Dr. Rybař priznanje. Dr. Rybař priznava v »Slav. Tagblatt«, da so on in njegovi tovariši onemogočili obnovitev »Zveze južnih Slovanov«. Dr. Rybař pojasnjuje, da so primorski poslanci zahtevali skupen jugoslovanski klub, a ker dalmatinski poslanci niso hoteli z dr. Šusteršičem v en klub, da so primorski poslanci se raje združili z dr. Šusteršičem, kakor da bi obnovili »Zvezo južnih Slovanov«. Dr. Rybař in tovariši si torej štejejo še v zaslugo, da so razbili organizacijo, v kateri je bilo prostora za vse narodne Jugoslovane, Hrvat, Srbe in Slovence in da so šli služiti brezdomovinskemu klerikalizmu dr. Šusteršiča.

Čehi in dr. Ravnihar. Dr. Šusteršič je skesane grešnike dr. Rybařa, dr. Gregorina in Mandića, Spinčiča in Laginjo z odprtimi rokami sprejel v svoj klub in jim je krepko zvezal roke: pokorovati se bodo morali sklepom večine, kar pomeni toliko, da bodo morali plesati, kakor jim bo godel dr. Šusteršič. S tem je dr. Šusteršič uresničil svojo najsrčnejšo željo: izoliral je dr. Ravniharja. S tem, da je pritegnil v svoj klub primorske poslance, je odtrgal od dr. Ravniharja njegove naravne zaveznike in obenem je na neklerikalnem, oziroma naprednem programu volje primorske poslance vpregel v klerikalni voz. V tem trenutku je se pokazalo, da slovanstva vzajemnost ni prazna beseda. Vse napredne češke parlamentarne organizacije so izjavile, da so pripravljene sprejeti ljubljanskega poslanca v svoje okrilje. Mi pa se spominjamo pri tem dogodku, kako je bilo pred mnogimi leti, ko je bil Spinčič, tudi eden tistih, ki je zdaj šel pod Šusteršičevo komando, bil prisiljen hoditi svojo pot. Čehi so takrat vzeli Spinčiča pod svoje okrilje in nikoli mu ni bilo žal, da ni delal roko v roki s svojimi ožjimi rojaki. V zgodovini se pač vse ponavlja. Sedaj se bo ljubljanski poslanec dr. Ravnihar oprl ob Čeha, kakor pred leti Spinčič, in prepričani smo, da bo vsaj tako uspešno zastopal koristi in stremiljenja ljubljane in slovenskih naprednjakov, kakor Spinčič pred tolikimi leti svoje ideje in svoja stremiljenja.

Češki listi o »hrvaško-slovenskem klubu«. »Lidove Noviny« pišejo: Ustanovitev tega kluba je posledica stremiljenja slovenskih klerikalcev izolirati poslednje ostanke slovenske svobodnomiselnosti, predvsem ljubljanskega poslanca dr. Ravniharja, naslednika Hribarjevega. Čudno je, da je poslanec dr. Gregorin, izvoljen na protiklerikalni program in proti klerikalnemu protikandidatu, vstopil zdaj brez pomisleka v Šusteršičev klub. Je to dokaz gnilih slovenskih razmer, ki ne morejo biti grozečiji.

Iz deželnega odbora. Ministrstvo za javna dela je dovolilo zacetje na kraških tleh podpore 250.000 kron. — Glede novega cestnega zakona se bode vršila interministerijalna konferenca prihodnji ponedeljek na Dunaju. Mestni svetniki ljubljanski pozor! — G. Rank se imenuje stavbinskim adjunktom. — Kostanjevica — pred razpustom. »Slovenec« je svoj čas poročal kako so se klerikalci v kostajniškem farovžu na shodo dobro imeli, in kako je klerikalna večina Ribnikarja za nos vodila. Sedaj se je pa pokazalo, da je »Slovenec« takrat napačno poročal. Dr. Lampe in dr. Zajec sta vložila kolektivno predlogo, v kateri se pritožujeta, da se je župan Bučar nespodobno obnašal. Zahtevata torej — da naj se župan Bučar odstavi in to brez vsakega zaslišanja. Predlog obvelja, in dvoma, da bi Bučarja tudi obesili, če bi bilo to mogoče. — Druga točka se je izpustila proti Ribnikarju, da naj se deželna vlada pozove, da vrže Ribnikarja v disciplinarno preiskavo. Persekucije torej na vseh koncih in krajih. Deželni odbor je prava inkvizicija in drugača nič!

Sokolska slavnost v Kamniku. ta krasna manifestacija, je zmešala našim klerikalnim backom še tisti deseti del možgan, ki so dosedaj bili sicer še v redu. Kdor sodi objektivno, mora priznati, da tako krasnega nastopa kot ga je napravilo to pot »Sokolstvo« — ne spravijo skupaj vsi Krevovi bataljoni. Nič skritega, nikake prisiljenosti; ponosni nastop je ngajal celo zmernim klerikalcem, in če sta našo slavnost počastila celo neizogibni Tine Benkovič in kot goska gugajoči se Maier, potem je moralo na stvari pač nekaj biti. Simpatije občinstva iz Kamnika in okolice so bile — razun par klerikalnih korifej — na strani sokolstva, za to se ne čudimo, da sta postala Benkovič in Maier tako nervozna, da Maier niti čveterostopov ni znal šteti — Benkovič itak ne ve kaj je 2 x 5 — za to poročilo v »Slovenec«, da je bila ta slavnost nad vse klaverna in prisiljena. Pa o vsem tem nečemo izgubljati besed, kajti kdor je to slavje videl, mora resnično na ljubo priznati, da je bilo to nekaj impozantnega; da pa bode poročilo v

»Slovenec« zlagano, to smo vedeli v tistem momentu, ko smo ugledali na oknih hiše Heybalove sloneti Benkoviča in Maierja. Ne prihaja nam v misel, pripraviti se s klerikalnimi ničlami, da se ni v »Slovenec« napačno nekaj naših sotrudnikov; tu ne poznamo pardona in če tudi ves klerikalni »Izrael« od jeze poerka. Prvi je zapadel kazni g. Joško Stele — človek ki vestno izpolnjuje vse verske dolžnosti, in kar je še dišnje, — nihče mu ne more očitati v njegovi službi kake brezvestnosti. Kdor bi hotel dvomiti nad njegovo poštenostjo, naj stopi v občinsko pisarno; tu je ves drug red kakor pa v vseh klerikalnih bilancah. Če pa se je drznil pokazati se pravega Slovenca — slava mu! Drugi je njegov brat g. dr. Stele povodja. Da se svinjarji upajo očitati mu Gorico? — Umijte Šutenske cerkve stolp, potem pa govorite. Očistite vaše Marijine device, potem kažite na druge. Kaznujte zakonolomne kaplane, potem boste čisti. Spodite iz Kamnika zaljubljene franciskane in bodite pošteni, ne segajte po tujem blagu — potem šele boste lahko očitali napake drugim proti vam zelo majhnim grešnikom. Zdaj pridejo otroci, ki so z dovoljenjem svojih staršev pozdravljali čile »Slovenec«. — Kdo se meni za vaše prepovedi? Dokler bomo morali svojo dečo — naj si bo ta že uradniška ali delavska — sami preživljati, ne bomo vpraševali kakega zabitega farja za dovoljenje, kam naj pohaja. Sicer je pa bil dne 14. t. m. šolski zaključek, kaj potem koga briga, kam gre moj otrok pod mojim nadzorstvom? Tudi gerent g. dr. Žužek je dobil ukor radi zastave na Malem gradu. G. gerent je tu popoluoma nedolžen. Zastavo je razobesila korporacija, ker je Mali grad njena last. Korporacija je postala ptujec, ne bo pa se to zgodilo, če se pripelje v Kamnik tisti škof, ki v brošurah piše same svinjarije in tudi ne takrat, ko bo Benkovič liki soha jahal na kakem kljusetu po Kamniku, pač pa takrat, ko bo Maier odhajal na kako drugo odkazano mu mesto. Capito?

Liberalna čreda. napredna čreda, tako zmerja »Slovenec« idrijski novinar narodnapredne idrijske somišljenike iz same jeze, da so idrijski klerikalci s svojim poglavarjem Oswaldom in deželnim odborom vred pogoreli pred upravnim sodiščem v zadevi Kobalove kleti. Vemo, da klerikalce strahovito jezi, da so propadli pred upravnim sodiščem, toda s prostakim psovanjem si ne bodo izbrisali nesmrtnih blamaž. Kaj so vse pisarili soboto za soboto v »Slovenec« idrijskih novicah o Kobalovi kleti in natvezili svojim lahkovernim bralcem laži in zavijanj v tej zadevi, sedaj pa jih je upravno sodišče razkrilo v pravi luči in jim potegnilo njihovo hinavsko krinko raz obraz. To je resnično hud poper za idrijske klerikalce. Zgolj iz strankarske zagrizenosti so napravili pošteno in marljivemu obrtniku ogromno škodo nad 6000 K ravno tisti ljudje, ki kot božji namestniki (!) uče, »ljubi svojega bližnjega, kakor samega sebe«, v dejanju pa na roparski način uničujejo imetje svojemu bližnjemu. Ni se čuditi, da izgublja ljudstvo vero v nauke svete katoliške cerkve, ko vidi, da ravno oni, ki bi jih moral pred vsem spoštovati in se po njih ravnavati, jih gazijo v blato in delajo ravno nasprotno temu, kar uče. Idrijske naprednjake pa klerikalno psovanje ne bo niti malo motilo, da ne bi še nadalje stali neizprosno v boju proti najhujšemu sovražniku ljudstva v obče, še posebej pa slovenskega — proti črnemu rimskemu klerikalizmu.

Julijev »Bogoljub« zasluži, da ga škof Bonaventura suspendira. Piše namreč doslovno: »Sploh se mora tudi pri katoliški politični stranki bolj poudarjati krščansko življenje, življenje po veri. O tem bo treba še kdaj drugikrat in drugod govoriti. Mišljenje krščansko ali naklonjenost Cerkvi, to je že dobro; a bolje je še življenje. Tudi tukaj velja tista beseda: Ne vsak, kateri mi pravi: Gospod, Gospod, ampak kdor stori voljo mojega očeta ... Kaj torej zagotavlja katoliškim načelom in katoliški Cerkvi najbolj trajno zmago in nadvlado? Pobožno življenje krščanskega ljudstva. (Seveda politika ni prvi in glavni namen krščanskega življenja, ampak krščansko življenje ima namreč samo v sebi; politični uspehi pridejo le za nameček.)« Enako trditve župnika Berčeta je imenoval »Slovenec« podlo, škof pa ga je za to suspendiral. Ker velja enaka mera, enako plačilo, enaka kazen za vse, zadene škofov suspens brez dvoma in brez odločilne moči župnika Janeza Ev. Kalana: poglavitna dolžnost škofovega krščanstva je politika: »Voli 16% žilindro!«

Našim političnim društvom v preudarek! Letošnje ljubljanske volitve so pokazale, kako važno stališče zavzemajo v stranki politična društva. Smelo pa trdimo, da bi bil vspeh še lepši, če bi bila notranja or-

ganizacija političnih društev bolj izvršena, nego je bila. Pri pregledovanju imenikov se je opazilo, koliko naših dobrih somišljenikov še ni organiziranih. Ker so volitve končane, je najugodnejši čas sedaj, da mislijo društva na svojo notranjo okrepitev in pozovejo na pristop vse somišljenike, ki še niso včlanjeni. Društva morajo pa, da lažje dosežejo svoj namen, nuditi svojim članom tudi kaj gmotnih koristi, in nismo na pravem stališču, če zahtevamo od društvnikov le mesečne prispevke in brezplačno delo od raznih prilikah n. pr. volitvah, veselicah itd. Res so članom na razpolago tu in tam knjižnice, časopisi, podpore v času potrebe, predavanja itd., najvažnejša podpora bi pa bila, da vsak društvnik naroča svoje potrebe pri svojem organiziranem somišljeniku, kar sedaj ne more, ker mu večinoma niso znani vsi v društvu včlanjeni somišljeniki. Stvar naših političnih društev in njihova sveta dolžnost pa je, da se odpravi ta pomanjkljivost v organizaciji in se v tem oziru ravna po naših nasprotnikih!

Iz Vodmata. Šentpeterski župnik Pavlič zahteva podpisano garancijo vseh gostilničarjev v Štepanji vasi, da ne bo v nobeni gostilni godbe tisto nedeljo, ko bo pri Božjem grobu maša. Zaradi tega več kot prisojeno — domišljavega nastopanja trebušnika Pavliča zbijajo ljudje razne burke, da imajo res zabavo. Vprašanje je tudi, ali je sestavljen župnik to okrožnico zjutraj, ali zvečer? Tisti, ki stoje fajmoštru bliže, pravijo da izvirja ta častiti poziv iz večernega njegovega peresa, ker odgovarja tudi vsebina njegovemu večernemu razpoloženju. Tudi cerkvenik Tine rad pove o »gospodu«, da so ga imeli preveč. Sodi se, da želi Pavlič centralizirati ples v bližini župne cerkve sv. Petra, ali pa v Unionu, kjer imajo za vsak slučaj tudi separane kamrice in kamor vabi »Slovenec« vse, »kar katoliško misli«, na — ples.

Imenovanja pri deželni vladi. Titularni okrajni glavar v Ljubljani Leopold Roth vitez Rothenhorst je imenovan za okr. glavarja; deželno-vladni tajnik Silvester Domicelj je imenovan za provizorja okr. glavarja v Črnomlju; okrajni komisar v Kranju Oton Merk je imenovan za nadkomisarja istotam, konceptni praktikant dr. L. Pitamic pa je premeščen iz Litije v Postojno.

Promocija. V ponedeljek dne 24. t. m. bo na dunajskem vseučilišču promoviran g. Mirko Černič za doktorja vsega zdravilstva. Čestitamo!

Promocija. Na češkem vseučilišču v Pragi je bil danes promoviran za doktorja prava g. Josip Pučnik. Čestitamo!

Iz službe tobačne režije. Podravnatelj v 7. čin. razredu Karel Pesjak je postal ravnatelj tudi 7. čin. razreda.

Zabavni večer prirede gojenci in gojenke Christofovega trgovskega učnega zavoda v Ljubljani dne 22. julija ob 8. zvečer v areni Narodnega doma. Spored: 1. »Bratrance«, burka v enem dejanju. Spisal J. Štolba. 2. »Bucek v strahu«, burka v enem dejanju. Spisal Rado Murnik. 3. Prosta zabava. 4. Šaljiva pošta. 5. Ples. V pokritje stroškov se prispevki hvaležno sprejemajo. Zabavni večer se vrši pri pogrnjenih mizah.

Smrti udarec konja. Hlapec zidarkega mojstra Marenčiča na Viču 46letni Fran Bizjan je vozil pred par dnevi pesek. Med vožnjo ga je udaril konj v spodnji del telesa tako močno, da so ga morali prepeljati v bolnico, kjer je včeraj popoldne umrl.

Za načelnika okrajnega cestnega odbora na Brdu je imenovan mesto dosedanjega načelnika Franca Peterke, ki je oddal načelstvo radi boleznii za načelnika Anton Cerar, posestnik v Moravčah.

Nevihita. Posestnik Ivan Gorjup iz Malih Lipljen pri Turjaku in njegov 14letni sin, sta dne 15. t. m. peljala zvečer z dvema kravama vprežen voz sena domov. Na potu jih dohiti nevihta. Prišedši do enega ob poti stoječega drevesa, udari v istem hipu strela v drevo, ter ubije Gorjupa obe kravi. Tudi sin, kateri je kravi vodil, pade nezavesten na tla, ter se je pri padcu na obrazu poškodoval. Očetu se ni nič pripetilo. Gorjupa zadene občutna škoda, ker se bili kravi vredni približno 500 K pa še tem bolj ker si je eno kravo od soseda sposodil, kateremu jo bode najbrž moral tudi plačati.

Usodepolni kresni večer. Nekje na Dolenjskem, v prijazni dolini, so praznovali kresni večer. Navzočna sta bila tudi kaplan in neka omožena gospa, ki je bila doma na počitnicah. Čim bolj je kres ugašal, toliko bolj je gorela v kaplanovem srcu ljubezen do omožene gospe. Po kresu je bila podoknica pri županu in potem se je družba zbrala v krcmi. In bolj ko je kaplan s pijačo gasil svoj notranji ogenj, bolj je plamtel. Kaplan je

omoženi gospe govoril na srce in jo končno spremil domov. A ni se zadovoljil s tem, da jo je spremil do hiše; ne; šel je v hišo. In šel je z njo tudi v njeno sobo. To sta videla dva fanta in ker se jima je zdela stvar nekoliko čudna, sta počakala. Morala sta dolgo čakati. Šele ko je mežnar šel dan zvonit, se je prikazal kaplan. Ko je zagledal fanta, se je spustil v beg; fanta pa za njim. Kaplan je tekel, kar je mogel; fanta pa sta bila tudi brzih nog. Dirka je šla do župnišča. Mežnar, ki je ravno dan odzvonil, in farovška kuharica sta videla dirko. Naravno, da se je stvar hitro razvedela. Na župnikov ukaz je moral kaplan k škofu, ta pa ga je zopet domov poslal, češ, naj tam čaka, da ga bo premestil. Zdaj je kaplanova usoda že odločena in mu s tem našim razkritjem nič ne škodujemo. V tem slučaju pa vidimo zopet nasledke prisilnega celibata. Ker se duhovnik ne sme oženiti, pa zasleduje tuje žene ali dekleta, provzroča zakonolomstva, kali mir v rodovinah, spravljaja dekleta v nesrečo in dela največje pohujšanje.

Strela je ušla 16. t. m. vinskotrgovca Ivana Cerarja pri Semiču. Pogorelo je vse razun praznih sodov, ki so jih pravočasno rešili. Kmalu nato pa je udarila strela zopet v velik kolec posestnika Ivana Zelko, ga ušla in mu uničila vse tam spravljene poljske pridelke. Škoda znaša v prvem slučaju 1100 K, v drugem pa 2600 K.

Boj s kolesarjem. Pred par dnevi sta se vračala ob 10. uri zvečer posestnika iz Hraš pri Postojni Anton Fajdiga in Franc Špiljar iz neke tamonje gostilne domov. Na cesti jih sreča neki kolesar. Ko je pripeljal do njih, je zadel s kolesom ob Fajdigo, ki je padel. Prekucnil pa se je tudi kolesar. Uverjen, da ga je Fajdiga zagnalaš ustavil in trdno prepričan, da ga hočeta Fajdiga in Špiljar oropati, se je neznan kolesar hitro pobral, udaril z revolverjem Špiljarja po glavi in dvakrat ustrelil. Z drugim strelom je zadel Špiljarja v vrat in ga lahko rani. Med tem sta mu pa izvila posestnika orožje iz rok, nakar je zbežal kolesar v gozd in pustil tudi kolo na cesti. Bežal je proti Razdrtemu, kjer se je potem zgasil pri orožništvu. Napravlil je ovadbo, da sta ga napadla dva neznanca na cesti pri Postojni. Legitimiral se je kot užitninski uradnik iz tržaške okolice.

Kamniško sedlo (1879 m). Ni je menda poti v Kamniških planinah (s kranjske strani), ki bi bila za nedeljske izlete bolj prikladna, kot pot skozi Kamniško Bistrico na Kamniško Sedlo, kajti pot je popolnoma varna in tako zlozna, da se zanjo pač vsaka dama in celo otrok lahko ožunači! (Hoja 3½ ure, rdeča markacija). — Nad izvirkom Bistrice, zapustiš prijazno dolino ter stopaš najpopreje polagoma navzgor skozi senčnato bukovno hosto do vznožja velikanske navpične Rjave peči. Dalje zavije pot na levo na strm a ne opasen rob, vrh katerega preže zijaške (lunke) in skaline, kjer so se skrivali nekdanji Rokovnjači. Tu poleže klanec in prične lepa promenada pod stenami Brane. — Izborni izpeljana jahalna pot vodi do majhne pastirske kočice pod Sedlom. Od tod le še dobro uro po zloznih serpentmah in že te sprejme prijazni gorski dom — Kamniška koča S. P. D. Krasna postojanka! V sreu Savinjskih Alp z veličastnim razgledom! Krog in krog te obdaja nebotični vrhovi: Brana, Turška gora, Rinka, Mrzla gora, Planjava, Ojstrica i. dr. Pod teboj na severni strani vidiš krasen slap Rinke (šumenje se čuje prav na sedlo!) in slovito Logarsko dolino, proti jugu pa ti leži razgrnjena cela pisana ravan proti Ljubljani. — Kamniška koča (večja koča) ima prostorno jedilno sobo, možo in damsko spalnico, podstrešje s 30 skup. ležišči, je oskrbovana ter kar najbolje založena z okrepčili.

Begunje na Gorenjskem. Trgovino, podružnico gosp. Leop. Lavša v Begunjah, je prevzel gosp. Ivan Požnel, trgovec.

Cirkus Strassburger. Včerajšnji obe predstavi sta bili prav dobro obiskani. Popoldanske predstave so se udeležili namreč posebno deželani, ki nimajo dobre prilike obiskati večernih predstav. Posebno se to občuti na Gorenjskem, kjer je veliko občinstva, ki bi rado posečalo tako večerne prireditve ljubljanske po leti kakor tudi gledališče in zimske ljubljanske prireditve. Ker odhaja zadnji vlak na Gorenjsko že ob 10 uri 10 minut, morajo gostje zamuditi velik del prireditve ali pa prenočiti v Ljubljani. To pa je ne samo drago, ampak tudi za marsikoga, posebno za družine, jako neprikladno. O tem se čujejo vedno pritožbe, katere bi gotovo lahko na merodajnih mestih upoštevali. Velikega pomena bi bilo torej za deželo, kakor tudi dobičkonosno za Ljubljano, če bi odhajal ta vlak pozneje iz Ljubljane ali pa bi se uvedel lokalni vlak iz Ljubljane vsaj do Jesenice, ki bi odhajal iz Ljubljane okoli polnoči. — Predstavi sta bili kot običajno izborni. Pred vsem

ugaja občinstvu elegantna dresura konj, kakršne še nismo videli v Ljubljani. Posebno ugajajo morski levi, jahalna višja šola in dresirani sloni. Omeniti je treba tudi mojstrsko telovadbo posameznikov v skupinah ter razne akrobatične točke. Spored je bil obakrat jako dobro sestavljen. Danes je običajna večerna predstava s spremenjenim sporedom, jutri, v petek, pa specialitetna predstava I. High life Evening, na katero že danes opozarjamo.

Stara znanka. Kakor smo že poročali, je bil v Študentovski ulici ukraden neki monterjevi ženi 20 K vreden otroški voziček. Policijske poizvedbe so dognale, da je storilca neka 54letna delavčeva žena Jera Johann, rodoin iz Železnikov ter pristojna v Ljubljano, katere je huda pijanka in je bila zaradi tatvine že 23krat kaznovana. Voziček je navedenka prodala neki branjevki na Sv. Petra cesti za 4 K, kakor tudi posteljno odejo in neko omelo za 3 K. Ko je prišla Johann brez sredstev na policijo, so jo obdržali v zaporu, pozneje pa izročili kot tatvico iz navade deželnemu sodišču.

Tudi avtomobilisti so postali z vožnjo po mestu zelo drzni. Nekateri ne gledajo prav nič, kako nesrečo lahko povzročijo s takimi nepredvidnimi vožnjami. In še celo ženske fungirajo kot šoferke in ker tega posla niso izučene, je to nepostavno. Istotako je nezakonito, da imajo nekateri avtomobilisti trobke z visoko donečimi glasovi, ki so pravzaprav dovoljene le za motorje, avtomobilistom so pa predpisane le nizke doneče. Vsi tozadevni krivci se bodo pozvali na odgovor.

Karambol. Ko se je prednočjem peljal stavbni tehnik g. Fran Vrhovnik po Poljanski cesti, mu pride nasproti nek neznanec z motor-kolesom v tako naglem diru, da je, ker se mu ta ni mogel umakniti, zadel v Vrhovnika, kateri je padel s kolesa ter se pri padcu znatno po obrazu telesno poškodoval.

Ukradeni uri. V soboto dopoldne je ukradel nek dosedaj še neznan tat iz odprtega hleva v Gosposki ulici št. 10 dvema častniškima slugama eno niklasto in eno srebrno žepno uro s tenko niklasto verižico. Prva je stala, druga je imela pa ubito steklo in na pokrovu z nožem vrezani črki »J. K.« Tatvine sumljiv je baje nek vojak. Pozor pred nakupom.

Pozor! Po mestu se pojavlja neka policiji znana histerična ženska, ki izvajlja lahkovernim služkinjam denar pod pretvezo, da jih bode spravila v tobačno tovarno, kjer sedaj zelo manjka delavk in bodo takoj imele po 7 kron na dan. Ker je premetenki šlo že več žrtev na lep, jih tem potom opozarjamo.

V znamenju alkohola. V torek je prišel v Streliško ulico domov 46letni dninar Jožef Žgank ter zahteval od matere denarja. Ker je bil pa že itak dovolj okrogel, mu ga ta ni hotela dati, nakar je Žgank začel razsajati in razbijati posodo. Poklicani stražnik je nadelanega možakarja odvedel v zapor.

Dvonožna lisica se je bila pred par dnevi prikladna v odklenjen hlev g. Jožefa Kunstlja na Lepi poti št. 3 ter mu odnesla štiri kokoši v vrednosti 12 K.

Izgubila je zasebnica Jožefa Karingerjeva denarnico, v kateri je imela do 10 K denarja. — Gostilničarica Marija Repanškova je izgubila zlato brožo. — Gospod Bolte je izgubil denarnico s srednjo vsoto denarja. »Slovenske Filharmonije« oddelek koncertira jutri pri večernih predstavah elektroradiografa »Ideal« od 8. naprej na vrtu hotela Malič ali v dvorani.

Društvena naznanila.

»Sokol« v Novem mestu priredi v nedeljo, dne 23. julija, v Škocjanu veliko sokolsko slavnost s prijaznim sodelovanjem bratskih sokolskih društev Kostanjevica-Sv. Križ, Mokronog, St. Janž in Trebnje. Spored: Ob pol. 4. popoldne prihod društev in obhod. Ob 5. popoldne telovadba. Ljudska veselica. Pri javni telovadbi in ljudski veselici svira godba sl. novomeške meščanske garde. V slučaju trajnega deževja se preloži veselica na nedoločen čas.

Na zlet J. S. Ž. v St. Petru na Krasu sta prijavi svojo udeležbo hrvaška sokolska župa Vitežič v Voloskem-Opatiji in goriska sokolska župa. Obe župi se udeležita tudi javne telovadbe. Na zletu sodelujeta dve godbi, sokolska iz Hrpelja in mestna iz Postojne. Sodeč po prijavah župnih društev, bo v nedeljo dne 30. julija v St. Petru na Krasu lepa manifestacija krepkega razvoja sokolske misli na kraškem ozemlju. Na zdar!

Kranjskogorska podružnica Slovenskega plan. društva naredi v soboto, 22. t. m. in v nedeljo 23. t. m. izlet v Trento, od tod skozi Luknjo v Vrata Mostrane. Odhod iz Kranjske gore v soboto ob 3. popoldne. Prenoči se v Trentu.

Umetnost.

Razstava del gojenecov e. kr. aka. demije za upodabljanje umetnosti na Dunaju I., Schillerplatz 3, obsega poleg mnogih, izredno lepih slikarskih in skulptivnih del krasno uspele izdelke slovenskih absolvirancev tega zavoda, gg. Strle, Pungartnika in Napotnika. — Na medaljersko-graverski razstavi na Dunaju je pa Slovenec Sever dobil eno izmed treh državnih daril.

Izpred sodišča.

Kazenske razprave pred okrajnim sodiščem.

Mestno luč si je izposodil I. T. na Glincah. Cesta do njegovega doma je namreč tako raztrgana, da njegov hlapec ni mogel peljati 50 centov težkega voza domov in ga je moral pustiti na cesti. Da bi mu ne bilo treba prižigati svetilke na vozu, je zapeljal voz v bližino električne svetilke pri tržaški mitnici. Svetilka gori celo noč, in ta poskus štedenja luči bi se mu bil posrečil, da ni mestni stražnik izpovedal, da je bil razsvetljen voz le na polovico. Od ene strani došli potniki so voz lahko dobro videli, od nasprotni strani pa ne. Ker pa zakon določa, da mora biti v podobnem slučaju voz od obeh strani viden, je obsodil sodnik obtoženca radi premalo previdnega štedenja luči na deset kron globe.

»Ta velka prisega.« Pred sodnika je prišla mala, suhljasta ženska, že precej v letih, slabo opraviljena, s pohabljenim levno nogo in roko. Nogo ima namreč obrnjeno tako, da ima pete spredaj, roko pa drži skrenjeno, kot bi ji zastala v doprni obvezi. Na prvi pogled vzbuja v človeku usmiljenje, posebno še, ker zna poleg svojih naravnih hrib prav umetno in hitro sukati besede v svojo korist. Ženska je jako premetena in prav dobro izrablja in zlorablja svoje hibe. Vi, žena, jo ogovori sodnik, vi ste pa danes zatožena, da ste zmerjala orožnike — o, gospod, to ni res — ja, zmerjala ste jih in vpila nad nje, ko so prišli aretirati vašega moža. O, gospod, ni res — pa še sodnijo ste zmerjali. O, moj bog, gospod, prav res ni res — o, gospod, vse je laž, prav nič ne sem rekla. — Pa vi imate še druge grehe — o, gospod, usmiljenje, ne verjemite no, vi ne veste, kako lažje — o, gospod, dobrota je sirota. Za božjo voljo, kaj pa vendar hočejo z mano, tako revico. Vi ste nagovarjali k tatvini — o za pet ran božjih — in tisti fant je ukradel uro, ker ste mu vi naročili — o, Marija, sv. Jožef, gospod — da naj jo prinese, in dali mu bodete pet kron — o joj, o joj! Ja, vi, to pa ne gre. Orožnikov se ne sme zmerjati, tudi sodnijo ne, pa k tatvini nagovarjati, za vse to je ja huda kazen. Vendar vse te obtožbe ženske še niso potrdile. Gospod, pravi, ta priča stanuje pri meni in vam lahko pove, da sem nedolžna, da nisem zmerjala, saj sem vendar bolna in vse drugo od ure bo pa že moj mož povedal, moj mož. Njena priča je res kaj zavestno in odločno potrdila, da ni slišala ženske, da bi zmerjala orožnike in sodnijo, dokler sta bili skupaj v sobi. Prizna pa, da se je iz sobe odstranila po aretaciji moža, sledila orožnikom in se ni vrnila skoro dve uri. Nato pride njena glavna razbremenilna priča, njeni mož. Biti ali ne biti, si misli ženska in spusti vse zavrnice svoje zgovornosti. Ja gospod, priseže naj mož, priseže. Bodete slišali, da sem nedolžna. Priseže naj pa ta velko prisego, tako gospod, da ga bo prec hudič vzal. O moj bog, kako lažje! Ta velko prisego mu dajte, gospod, prav ta hudo. In prisegel je možakar ta velko prisego. Mirno in slovesno je govoril, vendar pa je začel večkrat jecljati. Od ure ni nič rad govoril, poudarjal je le, da je bil po krivem aretovan in za 17 gld. v »vershungi«. Izpustili pa so ga, ker mu niso mogli dokazati krivde. Ko so zvedeli ljudje, da je fant tisto srebrno uro ukradel nekemu hlapcu in jo nesel današnji ženci, obtožniki, je prišel hlapec k njemu. Pokazal sem mu svojo uro, pravi priča, ki pa ni bila prava. Nato pa sem rekel, i no, če ta ni, se bode pa drugače naredilo. Pa sem šel v ženinovo skrinjo in prinesel pravo uro. Seveda je bilo s tem vse nadaljno taljenje brez uspeha. Možakarja je ta velka prisega le premetila, da se je zaletel. Sodnik je obtoženko radi žaljenja orožnikov in sodišča opustil, radi ure pa ji je dal 24 ur zapora ali pa 10 kron denarne kazni. O gospod, kje bom pa plačala, ko imam tako nogo. No, bedete pa zaprti — tudi ne, pa se pritožite — tudi ne, veste kaj, gospod, saj za stroške mi kaj dajte, za pot in za zamudo časa. Ko je videla, da ne opravi nič, da je bila vsa umetnost spremeniti vse se obraze v milo čuteče in usmiljene, se je nasmešila še ona in odšla iz dvorane. Reče pa je bil gotovo po poti njen mož, nad katerim je stresla uboga ženska vso svojo jezo.

Razne stvari.

* Tele s človeško glavo. Namesto raze, prinaša letos »Grazer Tagblatt« tele, in sicer v neki brzojavki iz Kormina. Brzojavka pravi, da je vrgla v Chiassio pri Korminu neka krava tele, ki je imelo skoro človeško glavo. Kako podobna je morala biti ta glava človeški glavi, nam pojasnjuje s tem, da jo opisuje ter pravi, da je štrlelo eno oko iz glave, medtem ko je bilo drugo globoko vdrtlo. Res, velika podobnost s človeško glavo.

* Roparski umor. Preteklo nedeljo je izvršil neki lopov v okraju Hohenbrugg na Stajerskem grozovit umor. Na takozvanem »Weldfeldu« pri Hohenbruggu so našli dekle Rezo Grosschädl iz Riegerburga v grmovju umorjeno in oropano. Orožništvo, ki je začelo poizvedovati, je prišlo tudi kmalu morilcu na sled. Morilca, posestnika Ivana Hödla iz Riegersdorfa, so seveda takoj aretirali in je tudi svoje dejanje že priznal. Povedal je, da je imel z dekle razmerje, ki ni ostalo brez posledic ter da se je hotel od nje odkupiti s 300 K, katerih pa ona ni hotela sprejeti. — Vsled tega je prišlo med njima do prepira in on jo je ubil z debelim polenom. Nato ji je preiskal žepa in našel 2 K, naka je šel v neko gostilno in tam pil in kegljal. V tej gostilni so ga dobili tudi orožniki.

* Milijonski deficit bratske skladišnice. Iz Tešina poročajo »Narodnym Listom«, da so odkrili pri bratski skladišnici avstrijske rudokopne družbe primanjkljaj 6.411.388 K. Da je mogoča sanacija skladišnice, mora 9344 članov doplačati po 686 K. Rudarji pa se branijo plačati to vsoto in groze s štrajkom.

* Benetke brez pitne vode. Od torka sem so Benetke brez pitne vode. Ko so namreč izvrševali potrebna popravila na vodovodu, je počila glavna cev ter je vsled tega celo mesto brez pitne vode. Za sedaj imajo v Benetkah na razpolago samo vodo iz par vodnjakov, občinski svet pa svari ljudstvo, naj te vode ne pije nekuhan, ker se boji, da se razširi s to vodo kolera. Danes bodo morda popravila na vodovodu že izvršena.

* Protiaustrijske demonstracije v Florenci. Pred povabljenimi gosti so igrali predvčeršnjim v Florenci neko dramo pisatelja Rovetta. Vsebinske igre je izzvala prave viharje proti Avstriji. Predstava je bila zelo dobro obiskana. Že takoj spočetka, ko omenja pisatelj avstrijsko orožništvo, je prišlo do burnih prizorov. (Zelo značilno!) Pozneje je govoril neki starejši Garibaldijanec iz lože ter hujskal proti Avstriji, rekoč, da imajo Garibaldijanci še vedno moč in voljo, da izzgajajo Avstriji še zadnji kos neodrešene italijanske zemlje. Njegove besede so izzvale med občinstvom splošno strastno pritrdjevanje. Ljudje so skočili na sedeže in več minut ni bilo slišati drugega kakor: »Evviva italijanski Trento! Evviva Trieste italiano! Evviva Garibaldi!« — Lepi zavez-niki!

* Davek za samce. Mestni občinski svet v Lyonu je sklenil, zahtevati od vlade in parlamenta dovoljenje, da sme jemati od samec davek po 10 frankov. Občinski svet računa, da dobi na ta način 300.000 frankov, ki jih hoče uporabiti za družine z mnogo otroci.

* Memoare ge. Toselli. Iz Pariza poročajo, da namerava ga. Toselli kljub vsem dementijem septembra izdati pri nekem londonskem založništvu svojo knjigo, ki bo imela naslov »My own story« (»Moja lastna zgodovina«) ter jo je namenila »svojim otrokom, če bodo odrasli.« O svojem zakonu s Tosellijem govori le malo. Glede učitelja Girona, s katerim je nekdanja prestolonaslednica pobegnila iz Draždan, pa pravi, da ga je vzela s seboj le, ker je mislila, da je zvest in da zna molčati. Pozneje pa se je prepričala, da je vse izblebetal. Med osebami, ki jih riše v svojih spominih, je tudi cesar Viljem. Svoje spomine zaključuje ga. Toselli s tem, da opozarja bralece na dejstvo, da je bila obsojena brez procesa in da je pisala knjigo tedaj le v svojo samoobrambo. Pokazati hoče svetu le, kakšen je draždanski dvor v resnici. Kljub vsem razočaranjem upa ga. Toselli na boljše bodočnost.

* Vstaja v Cardiffu. V Cardiffu so začeli stavkati mornarji, ker se je moral eden njihovih voditeljev zagovarjati zaradi poziva na stavko pred policijo. Stavkujoči so zažgali neko šupo in prepričali, da niso mogli gasiti. Policijo na konjih, ki je posegla vmes, so obmetali stavkujoči mornarji s kamenjem. Kmalu nato je izbruhnil drug požar, katerega pa so gasilci kmalu pogasili.

* Ciklon na Ruskem. Iz Petrograda poročajo, da je razsajal v guberniji Volodgi strahovit ciklon, ki je napravil mnogo škoda. 40 vasi, ki pa so bile zgrajene večinoma iz lesa, je ciklon porušil. Kako moč je imel ciklon, je videti iz tega, da je porušil

tudi debelo steno nekega samostana. Žetev je popolnoma uničena, gozdovi razdejani. Na tisoče kmetov je brez strehe in brez kruha.

* Ljubavno razmerje kaplana pod očmi papeže. Žena nekega višjega uradnika v vojnem ministrstvu, Amelia Cardini, je imela še dlje časa ljubavno razmerje s kaplanom Tronatiem na Vatikanu. Mož je bil podoben o tem razmerju, vendar pa svoje žene ni mogel zaslediti na nezvestobi. Nekoč je ustrelil dvakrat na svojo ženo, pa je ni zadel ter je nato ustrelil samega sebe. Nato sta stanovala kaplan in njegova ljubica skupaj ter sta oba uživala svojo ljubezen. Rekla sta, da sta brat in sestra. Od svoje ljubice je šel kaplan le, če je šel mašo brat. Pogosto sta se oba tudi skupno izprehajala. Temu tudi Vatikan ni prav nič ugovarjal, ko pa so začeli ljudje na cesti kazati za zaljubljenim kaplanom, je moral vendar nekaj ukreniti in je kaplana odpustil.

* Težka železniška nesreča. Pri Morelju v Meksiki sta trčila dva vlaka skupaj. 40 oseb je mrtvih, 60 jih je ranjenih.

* Jupe Culotte, demonstracije in streljanje duhovnikov. V Neapolju je začelo ljudstvo pravo vojno proti hlačnemu krilu, kateremu nevedni ljudje pripisujejo krivdo, da razsaja po Neapolju kolera, seveda ne brez vpliva hujskajočih in nestrpne duhovščine. V Santi Luciji so šle ženske in otroci na cesto in kričale: »Proč s hlačnim krilom! Bog ga ne mara! Grešnice naj se spokore!« Mnogo dam je moralo zbežati, pa tudi razsodnejši moški so se postavili proti razdivjanim ženskam in je prišlo do precej burnih prizorov. Demonstrirajoče ženske je namreč vodil neki duhovnik in ko so se mu nasproti postavili razumnejši delavci, ter je nemnemu petelinu zbil nekdo klobuk z glave, je potegnil, spominjajoč se Kristovega nauka: »Če te udari tvoj bližnji na levo lice, nastavi mu še desno«, revolver in ustrelil na svojega nasprotnika. Če bi ne bili posredovali redarji, bi se bilo petelinu pač zelo slabo godilo. Streljajoči duhovnik pa bo brez dvoma klub nasprotnim cerkvenopravnim določilom, ostal na svojem mestu, kakor imamo slučaj tudi na Kranjskem.

* Tatinski duh. V Berlinu so aretirali hotelskega tatu, ki je kradel, preoblečen v duha. V Grenadirski cesti v nekem hotelu, kamor zahajajo izveščine same Rusi, se je nastanil pred par dnevi trgovec Rabinowicz iz Memska. Nekako ob 2. ponoči ga je zbudil iz spanja ropot in ko je pogledal po sobi, je videl pred seboj dolgo belo postavo. Ves prestrašen se trgovec ni upal poklicati hotelskega osebja in je videl šele drugo jutro, da je potegnil duha izpod njegovega vzglavlja njegove hlače, v katerih je imel shranjen denar, in da je raztresel po tleh bankovce, ker ga je presenetil trgovec, ko se je predčasno zbudil. Policijske poizvedbe so dognale, da je bil prišel tat, neki igralce Jaglar, skozi okno iz sosedne sobe k trgovcu. Našli so pri njem tudi bela barvila, vendar pa Jaglar trdovratno zanika svojo krivdo ter trdi, da je pač mesečen in da je prišel morda na ta način v sobo trgovca, da pa se ne spominja ničesar več. Seveda mu policija ni verjela, temveč sumi, da je Jaglar v zvezi tudi z drugimi zagonetnimi hotelskimi tatvinami.

* Duhovnik — zloben zapeljivec k tatvini. Sledelo zanimivo anekdoto objavlja neki odlični mož v svarilo vsem, kako se je treba čuvati fanatičnih in zlobnih duhovnikov, ki se ne strašijo nobene krivice, da le dosežejo svoj cilj. Za resničnost te dogodbe nudi vsako garancijo in tudi priče. Dne 3. t. m. je šla moja služkinja, tako pripoveduje, iz mojega stanovanja v Jagdschlossgasse na Dunaju v Šentvid, da nakupi tam domače potrebščine. Na poti se ji je pridružil neki duhovnik — bržkotte iz tamošnjega jezuitskega samostana — in jo začel med navadnim pogovorom izpraševati o naših družinskih razmerah. To je napravil že večkrat in sicer vedno pod prevezo, da ga mora dekle že od prej poznati, ker sta bila baje že neke skupaj v družbi. Mož se je tako animal za naše družinske, posebno pa za moje službene in zasebne zadeve, da je dekle kar osupnilo. Končno jo je začel naravnost nagovarjati, da naj mi ona ukrade iz moje sobe pisma in rokopise in naj jih prinese njemu. Ko ga je služkinja zavrnila, da to ne gre, je še bolj silil na tatvino. Govoril ji je, da ne more nikdo nje sumiti tatvine rokopisov, ker vsak ve, da jih ona ne potrebuje. Tudi ji je rekel, da ne more nikdo priti njej na sled, če ravna pri tatvini dosti previdno. Če bi jo pa pri tatvini le zasačil in bi izgubila službo, je pripravljen ji preskrbeti drugo, morda še boljše službo. Bržkotte v ječi in potem v kakem samostanu. Sicer pa na taki tatvini ni veliko ležeti, ona ne razume, zakaj se gre, njega pa zanimajo detilni spi-

si, ki jih imam jaz v moji pisarni. Tako jo je nadlegoval skoro pol ure. Ko pa je bilo dekletu le preveč, je nesramnega popa poštno ošteta in ga napodila. Poparjen se je nato odstranil vsiljivec, nad katerim so se začeli izgovarjati že mimoidoči pasantje in potuhnjeno rekel: Ko bi bil vedel, da ste taka, bi vas ne bil nagovarjal. Pozneje sem izvedel od dekleta, da so se ji pred kratkem približavale tudi nune in hotele izvedeti od nje podrobnosti našega domačega življenja, kakor tudi moje domače in službene zadeve. Ona temu vsiljivemu približanju ni pripisovala nobene važnosti. Šele sedaj, ko jo je ta pop tako nesramno nahnul, je spoznala kam meri ta namera in kam bi jo bil brezverski duhovnik lahko spravil. Dogovorno z dekletom sem šel večkrat za dekletom, da bi videl tega predrzneža, vendar se mi to ni posrečilo, ker si gotovo brezvestnež ne upa več na dan, odkar je dobil od navadnega, toda poštnega dekleta, tako moralično klofuto.

* Razočaranja po poroki. Res je, in niti najzgovornejši, vneti zagovorniki zakona ne smejo tajiti dejstva, da prinese zakon razočaranja, ki več ali manj slabo vplivajo na medsebojno sporazumljenje zakonskih. Po navadi pa pridejo podobna razočaranja na srečo moža le polagoma na dan, ko se mož že vedno bolj in bolj prilagodi zakonskemu življenju. Nasprotno pa se je zgodilo nekemu francoskemu grofu, zadnjemu potomcu stare, plemenite rodbine. Mož je živel udobno kot samec. Imel je namreč izborni kuharico, s katero je bil jako zadovoljen. Vse morebitne težave življenja in tudi to, da se ni mogel pokazati med svojimi sovrotniki s takim sijajem kot oni, je pozabil pri skledi slastnih, njemu najljubših jedi, ki mu jih je znala pripraviti najbolje edino le ona. Zato pa je svojo gospodinjstvo tudi večkrat obdaroval z raznimi darovi. — Bil je njegov god. Kuharica je napela vse sile in ga pogostila na ta dan z najboljšimi jedmi, ki jih je on ljubil. Bil je izredno vesel in iz hvalečnosti ji je podaril neko loterijsko srečko. — In srečo je imela ravno ta srečka. Kuharica je dobila z njo prvi dobiček 500.000 frankov. Grof je bil najprvo naravnost obupan. Izgubil bo svojo edino tolažbo — kuharico. Porok jo, si je mislil, in s tem si ne ohranim le nje, marveč si pridobim še lepo premoženje. Rečeno — storjeno, in v par dneh sta bila poročena. Drugi dan po poroki pa je nova grofica povedala možu vsa obokana, da srečke nima več, marveč, da jo je podarila hlapcu, ker jo je odvezal njene zaročne obljube, ki jo je storila z njim že pred nekaj leti. — Manj tragičen je bil slučaj neke avstrijske baronice. Njeni ženin, znan avstrijski baron je tudi več porabil kot je imel. Pomagati si je hotel z ženitvijo in se poročil z bogato vdovo. Dobil jo je lahko, dasi je priletel, ker bogatih vdov, ki postanejo rade grofice je več. Toda kratka je bila tudi njegova sreča. Že v prvi intimni noči se je ustrašila novoporočenka, ko je odločil on baroko, njegove pleše tako zelo, da je dobila živčni pretres. Drugi dan pa se je odpeljala naravnost k odvjetniku in vložila tožbo na ločitev zakona. In v dveh tednih je bil možakar vdovec, oropan tudi rešitve — bogate žentive. Novoporočenka baronica je namreč trdila, da bi ne bila šla k poroki, tudi če bi jo vleklj z 10 konji, ko bi bila vedela, da ima baron tako plešo. — Zopet drugi je tožil ženo, ki mu je pripravila podobno razočaranja po poroki. Imela je krasne umetne zobe in zlate lase, na katere se je ženin ujel. Ogorčen nad to goljufijo jo je tožil. Sodnik mu je prigovarjal, da naj pregleda te tako umetno popravljene nedostatke telesne lepote svoje novoporočenke. Saj imate vi vendar tudi umetno izdelano stekleno oko, mu je končno rekel. Toda s tem je dosegel sodnik ravno nasprotno. Takega moža, ki bi me stekleno gledal, pa tudi jaz ne maram je rekla žena; in šla sta narazen. Še bolj usodepolna pa je bila medsebojna goljufija obeh poročencev v naslednjem slučaju. Ona je rekla, da ima zasebnih dohodkov na leto 6000 kron; on pa je lagal, da ima krasno posestvo. Vršila se je poroka in minili so medeni tedni. On je hotel imeti denar, ona pa tudi. On ji je v prepiru povedal, da je njegovo posestvo na luni, ona pa da ima vsega skupaj komaj še 800 kron. In šla sta narazen, iskat sreče v svet.

Telefonska in brzojavna poročila.

PARLAMENT.

Odseki. — Načelniki strank.

Dunaj, 20. julija. V parlamentu so se vršili danes dogovori glede mandatov v posamezne odseke in so definitivno rešili vprašanje glede 4 načelnikov strank. Ventilirali so tudi

vprašanje, ali bi ne kazalo zmanjšati odseke, ki štejejo sedaj po 26 in 56 članov.

Hrvatsko - slovenska zajednica.

Dunaj, 20. julija. Z ozirom na kritiko, na katero je naletel korak primorskih poslancev v slovenskem časopisju glede skupnega jugoslovanskega kluba, se je obrnil poslanec dr. Rybař na odbor političnega društva »Edinost« v Trstu, da izve mnenje tega društva in svojih volilcev. Po sklepu tega društva hoče uravnati dr. Rybař svoje nadaljnje postopanje. Poslanec Gregorin se pridružuje popolnoma svojemu kolegi ter bosta oba storila vse nadaljne korake v popolnem soglasju.

Dunaj, 20. julija. Naš dunajski urednik je imel priliko govoriti danes s profesorjem Masarykom o zvezi »Narodnega kluba« s Šusteršičevim »Hrvatsko - Slovensko Zajednico«. Profesor Masaryk je izjavil: »Priznavam važnost skupnega jugoslovanskega kluba, kateri pa more obstojati le na principu programatične svobode, zlasti v cerkvenih naboženskih in gospodarskih ozirih. Priznavam primorskim poslancem, da so storili svoj korak v dobrem namenu, trdim pa, da je bil njih korak z najmilejšo besedo označen prenapljen. Politična in parlamentarna situacija ni tako nujna, da bi zahtevala za vsako ceno skupno in enotno jugoslovansko organizacijo že sedaj. Lahko bi bili počakali do jeseni, ter bi takrat napredni jugoslovanski poslanci mirno in preudarno formulirali pogoje pod katerimi vstopijo v skupni jugoslovanski klub. Poslancema Rybařu in Gregorinu, ki sta danes v Šusteršičevem klubu, ne preostaja drugega, kot da izvajajo iz odpora napredne javnosti konsekvence, ter storita korak nazaj, tja, kjer sta bila neposredno po volitvah. Napredni dalmatinski krogi in napredni ljubljanski poslanci so se izkazali v tem oziru mnogo boljše politike, da se niso dali zapeljati v tak riskanten poskus.

Prof. Masaryk.

Dunaj, 20. julija. Nemški listi poročajo, da prof. Masaryk v »Enotnem češkem klubu« ne bo imel svojega parlamentarnega zastopstva. Ta vest nemških listov je popolnoma resnična.

Argentinsko meso.

Dunaj, 20. julija. Snodi so se vršile tu konference nižjeavstrijskih obrtnih društev in vseh dunajskih obrtnih in meščanskih društev zaradi prepovedi uvoza argentinskega mesa. Vsa zborovanja so sklenila poslati na zbornico energične proteste proti temu najnovejšemu atentatu agrarnista na revne sloje ter odposlati k ministrskemu predsedniku baronu Gautschu posebno številno deputacijo, ki jo bo spremljalo ljudstvo. Da protestira proti temu koraku vlade. Deputacija bo stopila v stik tudi s trgovskim in poljedelskim ministrom in mu razložila zahteve ljudstva. V torek, 25. t. m., imajo na Dunaju tudi gospodinje svoje zborovanje, da označijo svoje stališče proti temu agrarnemu postopanju naše vlade.

Malisori.

Carigrad, 20. julija. Iz uradnih turških krogov prihaja po ovinkih v javnost, da so predložili Malisori turški vladi nov memorandum z novimi mirovnimi pogoji. Misija skaderskega nadškofa monsignora Sereggija v Podgorico se je ponesrečila. Turška vlada ne mara nupoštevati teh novih predlogov vstašev.

Cetinje, 20. julija. Mladoturški eksperimentalni komite sam otežkoča mirovna pogajanja med vstaki in turško vlado s tem, da odreka latinskemu alfabetu, ki ga zahtevajo vstaki Albanci. Zaradi tega ruvanja Mladoturkov proti že zajamčenim koncesijam vlade med Malisori velikansko ogorčenje.

Bavarski prestolonaslednik ne pride v Solnograd.

Monakovo, 20. julija. Dvorni krogi zanikajo vest, da namerava bavarski prestolonasled. Luitpold priti v Solnograd ter se sestati z avstrijskim cesarjem.

Memoare gospe Toselli.

Berolin, 20. julija. Iz Monakova poročajo, da bodo memoare gospe Toselli, bivše saksanske prestolonaslednice, ki je ušla z učiteljem Giornom in se pozneje omožila s Tosellijem, na Saksonskem prepovedane, čim izidejo, kar se bo baje zgodilo v najkrajšem času. Tej prepovedi se pridruži potem tudi vsa ostala Nemčija.

Nobenih naddreadnoughtov. London, 20. julija. Angleška admiraliteta je sklenila, da ne zgradi nobenih naddreadnoughtov več. Največje ladje, ki jih zgradi v prihodnje, bodo obsegale 18.000 do 20.000 ton.

Slovenci in Slovenke! Ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda

5

Kadilci cigaret!

Združite se proti velikanski draginji cigaret. — Ne bojte se malega truda! Rabite **Jacobija antinikotinske** stročnice ali **Ottoman** (turška glava) **Tip Top** (zlat ustnik) cigaretni papir.

Prevzete gostilne.

S tem vljudno naznanjam, da sem prevzel dobro znano gostilno

„pri zlati ribi“

v Ljubljani, Stritarjeva ulica št. 7.

Točil bodem vedno pristna vina, sveže pivo in skrbel za dobra mrzla in gorka jedila. Se priporočam z vsem spoštovanjem

2459

Fran Rožič.

Oglejte si!

veliko zalogo koles z originalno znamko

„Puch 1911“

pri **Fr. Čudnu**, trgovcu v Ljubljani

Prešernova ulica — samo nasproti frančiškanske cerkve.

Raznih znamk kolesa od K 110— naprej vedno v zalogi.

Zaloga šivalnih strojev:

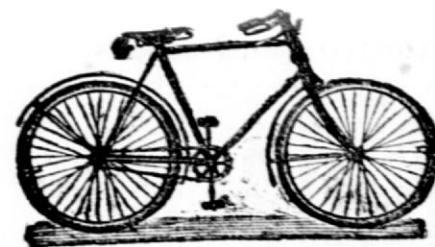
Singer in Ringschiff.

Ponk za vezenje s strojem brezplačno.

918

Ceniki zastoj in poštne prosto.

Edino zastopstvo za Kranjsko!

ANTON ŠARC, LJUBLJANA.

Izdelovanje perila, pralnica in svetlolikalnica, električni obrat, priporoča zelo dobro in solidno izdelano perilo po nizkih cenah.

„TETRA“

srajce za gospode v različnih barvah, dobre kakovosti, izborna noša, posebno priporočljivo za osebe, ki se rade pote in zoper prehlad. Dobi se blago :: in po meri izdelano perilo. ::

Vzorci na razpolago.

1977

Prevzel bi v najem, malo, dobro upeljano

trgovino

z mešanim blagom in specerijo, na Gorenjskem.

Kdo, pove upravnistvo »Slov. Naroda«.

Za slabokrvne in prebolele je zdravniško priporočeno črno dal-matinsko vino 233

Kuč

najboljše sredstvo.

4 steklenice (5 kg) franko K 4-50.

Br. Novakovič, Ljubljana.

V novozgrajeni hiši na Poljanski cesti 71 se oddajo za novembrov termin

stanovanja

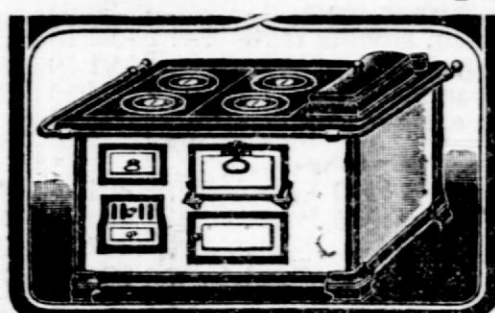
s 3 oziroma 4 sobami in pritliklinami, dalje 2445

velika, na novo urejena prodajalna.

Natančneje se izve istotam.

Janko Predovič v Ljubljani.

Štedilniki Triumph

Tvornice Triumph, dr. z om. z. Wels, Gor. Avstr. 1813
Katalogi zastoj in poštne prosto.

Prvi slovenski fotografski atelje

D. ROVŠEK

v Ljubljani

Kolodvorska ulica 32 a.

Ustanovljen leta 1890.

Na debelo in drobno po nizkih cenah priporočam svojo bogato zalogo 240

trgovino

z galanterijskim in vseh vrst kramarskim blagom in pleteninami.

354 **Devocionalije**

in vse vrste blago za božja pota.

Tvorniška zaloga kranjskih glavnikov.

Anton Škof

Ernest Jevnikarjev naslednik

Dunajska cesta, v hiši gostilne št. 6.

Stanovanje s 6 sobami

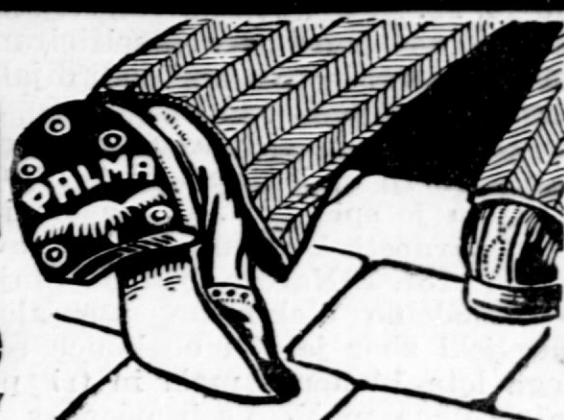
2442

z elektr. razsvetljavo, kopalno sobo, vrtom itd. ter **tranzitno skladišče,**

porabno tudi za delavnico s prav velikim lepim podstrešnim prostorom se od **1. avgusta t. l. odda v najem.**

Ponudbe na **Pongratzovo upravo** na Franca Jožefa cesti št. 7.

Tečem, da kupim samo pristne

Palma kavčukove podpetnike

2057

Telefon št. 237.

Zajec & Horn

Ljubljana, Dunajska cesta 73.

Beton in železo-beton.

Fundamenti.

Vzidava turbin.

Stropovi.

Stopnice.

908

Mostovi.

Tlakovi.

Ksilolit, umetni kamen: okrasni za fasade, obhajilne mize, balustrade.

Prva največja eksportna tvrdka ur, zlatnine in srebrnine

H. SUTTNER

Ljubljana, Mestni trg (nasproti rotovžu) in Sv. Petra cesta 8

Nikelnasta moška ura z verižico od K 4-50 naprej
Prava srebrna „ „ „ „ „ 9-70 „
14 kar. zlata „ „ „ „ „ 44- „ „
Nikelnasta damska „ z verižico „ „ 8-50 „
Prava srebrna „ „ „ „ „ 9-50 „
14 kar. zlata „ „ „ „ „ 20- „ „
Uhani zlato na srebro „ „ „ „ „ 1-80 „
14 kar. zlati uhani „ „ „ „ „ 4-50 „

Lastna tovarna ur v Svici.

Tovarniška znamka „lko“.

Telefon št. 273.

Telefon št. 273.

Cirkus A. Strassburger.

Danes zvečer ob 8¹/₄ uri

briljantna predstava.

z novim sporedom.

Jutri, v petek ob 8¹/₄ zvečer

L. High-life Evening

največji specialitetni in paradni večer cirkusa Strassburger. Nihče naj ne opusti si ta večer ogledati predstavo. — Sestanek jeuneusse dorée. Gala kostumi! Gala oprava! Gala rekviziti!

Predprodaja vstopnic v tobačni trafiki hotel Union in pri cirkuski blagajni.

Vsak dan ob 10. dopoldne

javno ogledovanje hlevov in vaj.

2489

Ravnateljstvo.

Oljnate barve
priznane najboljše

Fasadne barve
edino stanovitne proti vremenskim vplivom

Kranjski firnež
in laneno olje

Lake
angleške in lastnega izdelka

Steklarski in mizarski klej

Copiče

== za vsako obrt ==

Prašno olje
za pode

Karbolinej
in gips

Olje in mazilo
za stroje

Barve in potrebščine
za umetnike, slikarje, kiparje itd.

priporoča

Adolf Hauptmann

prva kranjska tovarna za oljnate barve, firneže, lake in steklarski klej.

Zahtevajte cenike!

Zahtevajte cenike!